

občinski poročevalec

St. 1

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE

DOMŽALE, 25. 1. 1980 Leto XIX

20 LET OBSTOJA DELAVSKE UNIVERZE DOMŽALE

SKRB ZA IZOBRAŽEVANJE ODRASLIH

Konec meseca decembra je minilo dvajset let obstoja in delovanja Delavske univerze Domžale kot posebne izobraževalne institucije v naši občini. Iz skromne amaterske dejavnosti nekdanje Ljudske univerze se je razvila izredno pomembna in nepogrešljiva dejavnost na področju izobraževanja, knjižničarstva in tiska.

Ob pregledu dvajsetletne dejavnosti — ob tej priliki je bila izdana tudi posebna brošura — lahko ugotovljamo, da je s številnimi izobraževalnimi oblikami našla svoje mesto na vseh področjih izobraževanja odraslih in na območju celotne občine. Programsko in vsebinsko se je odzivala povsod, kjer so se pokazale potrebe po različnih oblikah izobraževanja in usposabljanja. Preveč je bilo opravljenih dejavnosti, da bi lahko omenili vse, vendar ne moremo mimo nekaterih števil, ki so zelo pomembne pri izobraževanju v občini in tudi izven njenih meja. Skoraj 800 občanov je končalo osnovno, delovodske, administrativne, srednje ekonomske in tekstilne šole; več kot 19.000 delavcev je obiskovalo različne strokovne tečaje, na katerih so številni dobili tudi poklicno usposobljenost za voznike viličarjev, skladiščno poslovanje, dokvalifikacijo v kovinarski in elektro stroki, do potrebnih znanj v živilski stroki in varstva pri delu na različnih področjih. Veliko izobraževalno delo je bilo opravljeno na področju družbenega izobraževanja, kjer je bilo kar 14.300 delovnih ljudi in občanov v daljših oblikah izobraževanja, kot so politične šole, šole za samoupravljanje, seminarji za člane samoupravnih organov, vodstva družbenopolitičnih organizacij in kar je v zadnjem obdobju preraslo v šolo samoupravljanja kot osrednjo obliko usposabljanja za samoupravo in delegatsko odločanje. K vsemu temu pa moramo prišteti več kot 180 tisoč slušateljev oziroma poslušalcev na različnih predavanjih, in to od obrambne vzgoje in družbene samozaščite, družbenoekonomske problematike, kmetijstva, cestno prometne vzgoje, vzgojnih in zdravstvenih predavanj v okviru šol za življenje in za starše

do poljudno znanstvenih predavanj s številnih področij. Vse te številke kažejo na veliko odzivnost Delavske univerze, saj v občini ni delovne organizacije ali krajevne skupnosti, kjer ne bi poznali njenega programa in bili soudeleženi v različnih oblikah izobraževanja ali usposabljanja.

Pri tem pa ne moremo mimo tiskarske dejavnosti, ki se je začela razvijati leta 1970 in ki ima danes pomembno mesto na področju informiranosti — tiskanje Občinskega poročevalca in drugih internih glasil delovnih organizacij in šol — in tudi pri zadovoljevanju potreb delovnih in drugih organizacij po tisku. Tudi Občinska matična knjižnica, ki je bila istega leta priključena k Delavski univerzi, opravlja s knjižnicami v Domžalah, Mengšu, Moravčah in Dragomlju neprecenljivo kulturno poslanstvo.

Na proslavi 19. decembra je bil podan kritični pregled opravljenega dela, orisana rast kolektiva in prizadevanje delavcev za enakovredno mesto v sistemu vzgoje in izobraževanja v naši občini, poudarjeno, da je Delavska univerza bila, je in bo stečič številnih strokovnih kadrov — predavateljev, ki prenašajo svoja znanja širokemu krogu delovnih ljudi in občanov, ki se vključujejo v izobraževalne oblike in da je ustanovitev Kluba samoupravljalcev odprla še večje možnosti dela na vseh področjih.

Ugotovljeno je bilo, da je institucija opravičila svoj obstoj, da je povezala vse, ki so se zavedali njenega pomena in da je kot takšna nepogrešljiva tudi pri sedanjih vsebinski preobrazbi vzgoje in izobraževanja.

Ob tej priliki so bila podeljena priznanja družbenopolitičnim in delovnim organizacijam, institucijam, posameznikom in predavateljem, ki so doprinali svoj delež pri razvoju institucije v zadnjem desetletju. Že preje pa so štirje delavci dobili na osrednji proslavi ob 20-letnici delavskih univerz na Slovenskem plakete, in sicer Franc Ravnikar in Karel Kušar zlati, Anka Cerar in Marija Zupanc pa

(Nadaljevanje na 2. strani)

SREČO BERGANT, dipl. ing., Kraigherjev nagrajenec

Glavni direktor DO Induplati, Jarše, dipl.ing. Srečo Bergant, je 4. januarja letos prejel nagrado in diplomu Borisa Kraigherja, kot priznanje za izjemne dosežke trajnejšega pomena v gospodarstvu v letih 1968 do 1978.

Gospodarska zbornica Slovenije je to nagrado letos podelila že dvanajstič. Med petimi nagradenci, ki so prejeli visoko priznanje, je direktor DO Induplati, Jarše, dipl.ing. Srečo Bergant, ki je z izjemnimi osebnimi prizadevanji uresničil svoje zamisli o modernizaciji delovne organizacije, ki jo vodi dvanajsto leto.

Srečo Bergant je bil rojen 11. oktobra 1926 v Ljubljani, kjer je obiskoval tudi osnovno šolo in klasično gimnazijo do leta 1943, ko je bil zaradi svojega naprednega delovanja izključen iz vseh šol v takratni „Ljubljanski pokrajini“. Kot trgovski vajenec je bil leta 1944 poslan na prisilno delo. Leta 1945 je bil mobiliziran v II. divizijo KNOJ, kjer je ostal do leta 1947. Po demobilizaciji se je zaposlil kot delavec v tovarni dekorativnih tkanin Stora. Še isto leto se je vpisal na srednjo tekstilno šolo v Kranju. Po končani srednji tekstilni šoli leta 1950, se je zaposlil v Induplati in kot eden prvih tekstilnih tehnikov v Jaršah pridobil izkušnje najprej v tkalnici kot vlagalec strojev. Nato pa je opravljal več različnih del, od vodje remontne ekipe predilnice do mojstra predpredilnice in nato mokre predilnice. Tedaj je pričel študirati (1956/57) na fakulteti za kemijsko industrijo, na tekstilnem odseku med prvimi študenti tekstila v Jugoslaviji. Diplomiral je 1961. leta in po končanem študiju prevzel obratovodstvo predilnice. Kmalu nato je postal tehnični vodja Induplati in od leta 1968 dalje generalni direktor. V vsem tem času aktivno sodeluje v gospodarskem in družbenopolitičnem življenju naše ožje in širše družbene skupnosti. Član ZK je od 1950. Bil je član občinske konference ZKS in član občinskega komiteja ZKS Domžale ter podpredsednik skupščine občine Domžale. Opravljal je važnejše funkcije tudi v Gospodarski zbornici Slovenije, kjer je bil med drugim član izvršilnega odbora splošnega združenja tekstilne industrije. Od leta 1978 je delegat tega združenja pri Gospodarski zbornici Jugoslavije. 4 leta je bil predsednik aktivna gospodarstvenikov občine Domžale.

Kljub odgovornim obremenitvam se je posvečal tudi delu domačega športnega društva inženirjev in tehnikov Jarše, katerima je nekaj časa predsedoval. Pomembne funkcije opravlja tudi v SLO.

Njegove izkušnje, zlasti iz mokre predilnice, so rodile globoko željo po izboljšanju delovnih pogojev, po izboljšanju proizvodno-tehnološke opremljenosti tovarne, ki jo je vodil. Uresničitev teh želja je videl v preusmeritvi proizvodnje. Tako je bila na njegovo pobudo sprejeta odločitev: prekiniti z lanom in konopoljo, opraviti mokro predilnico, preiti na sintetično surovinsko osnovo. V ta namen so bile izvršene obsežne investicije. Modernizirani so bili vsi proizvodni obrati, zgrajena je bila nova oplemenitilnica. Delovni pogoji so se tako izboljšali, posodobitev proizvodnje pa je že leta 1973 omogočila ukinitve nočnega dela žensk. Vse to je dalo še večji polet razvoju delovne organizacije, ki se je začela v naslednjih letih z ustanovitvijo novih obratov širiti izven matične lokacije. Septembra 1973 se tvori nov oddelek konfekcije v Pečah, ki približa delo in zaslužek krajanom te skoraj zapuščene vasi. Oddelek konfekcije v Mokronogu se ustanovi 1975. leta, v naslednjih dveh letih pa se delovni organizaciji pripojita obrtno podjetje Slamnik in opekarna Radomlje, v katerih je DO Induplati, v okviru sanacijskega programa, omogočila popolno preusmeritev proizvodnega programa. Rast proizvodnje in izvedba proizvodnega programa temeljita na intenzivnem tehnološkem razvoju in dosledni samoupravni organiziranosti.

DO Induplati dosegla vidne uspehe v proizvodnji izdelkov težke konfekcije (zračne hale, koridorji, prezračevalne cevi za rudnike, obtežilne blazine, avtomobilske ponjave itd.), pomemben lasten inovacijski dosežek predstavlja proizvodnja ločenih konstrukcij za ograjda velikih šotorov. Poleg tega sodeluje Induplati uspešno tudi z JLA in na področju opreme za turizem ter opremljanju visokogorskih odprav. Po nekaterih izdelkih široke porabe se je uveljavila doma in v tujini, v zadnjem času pa navezuje gospodarske stike tudi z deželami v razvoju.

V veliki meri gre za vse naštetе dosežke zasluga Sreču Bergantu, in kot sam pravi, njegovim ožjim sodelavcem.

ISE

Na zadnjem zasedanju skupščine občine Domžale v preteklem letu je bil sprejet osnutek sprememb in dopolnitev statuta občine Domžale. Skupščina je dala osnutek v javno razpravo, ki bo trajala do 1. februarja 1980.

Spremembe in dopolnitve statuta temeljijo na novo sprejetem zakonu o sistemu državne uprave in o izvršnem svetu skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih. Spremembe in dopolnitve statuta zahteva tudi zvezni zakon o temeljnih družbenih svetov in o zveznih družbenih svetih pa tudi razvoj naše družbenopolitične skupnosti.

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE STATUTA OBČINE DOMŽALE:

UVAJAMO NOV DATUM OBČINSKEGA PRAZNIKA — 23. MAJ

S spremembami in dopolnitvami statuta delno ali na novo urejamo naslednja področja:

- uvejamo grb občine Domžale;
- uvajamo občinski praznik na dan 23. maja;

- delno spreminjamo poglavje: Samoupravne interesne skupnosti na področju družbenih dejavnosti;

- delno spreminjamo poglavje: Pristojnosti in delo zborov, posebej še v zvezi z družbenopolitičnim zborom;

- popolnoma na novo obravnavamo poglavje Izvršni svet, Občinski upravni organi in Družbeni sveti.

Največ sprememb je pri poglavju Izvršni svet in poglavju Upravni organi, saj se spreminjena zakonodaja nanaša predvsem na njih. Doslej je bilo to področje delno urejeno s statutom, delno pa z

ustreznimi odloki. Glede na novo zakonodajo bo izvršni svet v celoti obravnavan v statutu občine, upravni organi in strokovne službe pa se podrobno uredijo s posebnim odlokom.

Poglavje Družbeni sveti je v teh spremembah in dopolnitvah statuta le na splošno urejeno, saj se glede na veljavno zakonodajo to področje podrobno ureja z ustreznim dogovorom med udeleženci v delu sveta in z ustreznim odlokom občinske skupščine.

Ker s spremembami in dopolnitvami statuta uvajamo občinski praznik na dan 23. maja je prav, da navedemo tudi razloge, ki so vodili k prestavitvi datuma praznika. Predlog za prestavitev občinskega praznika in obrazložitev je dal Občinski odbor Zveze združenj borcev NOV in je naslednji:

Komunistična partija Slovenije je pred ustanovnim kongresom imela 17 let hudih bojev, uspehov in porazov, začetnih težav in omahovanj, pa tudi pomembnih revolucionarnih odločitev ter idejnih in političnih vzponov. Ta boj je terjal od borcev delavskega revolucionarnega gibanja mnogo žrtev, vere v zmago, vztrajnosti in veliko odgovornosti.

Skoraj v dveh desetletjih delovanja — ilegalnega in polilegalnega — so se akcije KPS izražale v delovanju komunistov v stavkovnih gibanjih in delom med kmeti, mladino in posvetovanjem ljudskih množič. Ustanovni kongres Komunistične partije Slovenije je bil plod boja in razvoja komunističnega gibanja na Slovenskem in v Jugoslaviji. Prav zaradi tega je naša socialistična skupnost dolžna dati priznanje vsem tistim, ki so v posameznih etapah njenega boja in razvoja kakorkoli prispevali k njenemu razvoju in k nenehnemu boju. Ustanovni kongres je bil v trenutku, ko je naraščal val imperialističnega nasilja. Najvidnejši slovenski komunisti so pripravili vse potrebne dokumente, ki jih je sprejel kongres. Med njimi je največje MANIFEST KPS, naslovljen delovnemu ljudstvu Slovenije in katerega je na osnovi temeljite raz-

prave vodilnih komunistov predložil kongresu Edvard Kardelj.

Tako je Manifest postal temeljni program ljudskofrontnega gibanja, ki je kasneje prerelo v Osvobodilno fronto slovenskega naroda in se kasneje razvilo v današnjo Socialistično zvezo delovnih ljudi.

Po ustanovnem kongresu je bil 23. maja 1937. leta eden največjih shodov na Taboru nad Ihanom, ki je bil hkrati tudi najboljši odgovor in dokaz, kako globoko je uspelo Komunistični partiji zasidrati idejo ljudske fronte neposredno med delavskimi in kmečkimi množicami.

Shod ljudske fronte je bil po obsegu, organiziranosti in po vsebinski usmerjenosti ena od zelo uspešnih množičnih manifestacij, ki jih je takrat organizirala ljudska fronta. Tako uspešen je bil tudi zaradi tega, ker so se takrat že začeli v praksi uveljavljati sklepi ustanovnega kongresa Komunistične partije Slovenije, njegove ocene, predvidevanja in smernice, ki so bile močna spodbuda za delo partijskim organizacijam in vsemu članstvu Komunistične partije.

Ljudska fronta, ki se je na domžalskem območju že preje uveljavljala, je po shodu na Taboru na široko odprla vrata in močno povečala vrste svojih pristašev in aktivistov. Kakor so uspehi, ki so jih v prejšnjih letih dosegli delavci v znanih štrajkih na Količevem in drugje močno dvignili idejno in politično zavest delavcev v tovarnah in postavili temelje solidarnosti delavstva in kmetov, tako je ljudsko-frontno gibanje in tudi shod na Taboru, pozitivno vplivalo na utrjevanje interesne povezanosti delavcev in kmetov ter povzročilo vse večje zanimanje vaškega prebivalstva, kmetov — gospodarjev, za programsko načela ljudske fronte in kmečko—delavskega gibanja.

Zaradi vsega tega, predvsem pa z ozirom na to, kako so gesla prevzela zborovalce, je mogoče praznovanje obletnice shoda na Taboru šteti za sestavni del praznovanja obletnice ustanovnega kongresa Komunistične partije Slovenije in za enega izmed uspešnih načinov uresničevanja kongresnih sklepov. Občinski odbor ZZB NOV Domžale predlaga Statutarni komisiji pri Skupščini občine Domžale, da v statutu spremeni in dopolni naslednje:

1. Spremembo datuma občinskega praznika, in sicer s 27. julija na 23. maj, za kar je podana obrazložitev.

2. V statut se naj vnese odsta-

vek, da KS praznujejo svoj krajevni praznik po pomembnih dogodkih iz časa NOB.

3. Skupščina občine naj sprejme v svojem dolgoročnem načrtu program ureditve „Parka spominov“, v katerega naj vključi Tabor nad Ihanom, Oklo, Judežovo domačijo (Vinje) in to s povezavo s Krumperkom, Jamarskim domom in Trojico.

4. Prepove naj gradnjo stanovaljskih hiš in vikendov brez urbanistične ureditve na območju, ki je navedeno v 3. točki.

Sedanji datum — 27. julij, ko občini Domžale in Kamnik praznujeta občinski praznik je brez dvoma velikega zgodovinskega pomena, saj sovpada z dnevom vstaje in samih akcij proti okupatorju, vendar je glede na datum praznovanja dokaj neprimeren, in to iz teh razlogov:

1. Mesec julij je čas dopustov in je zaradi tega vedno težje organizirati vrsto prireditev na najrazličnejših področjih, ki naj bi pokazali družbeno aktivnost na vseh področjih.

2. Zaradi šolskih počitnic je težko dobiti mladino, kar je nujno potrebno, saj gre za obujanje spominov in bogate tradicije revolucionarnega boja za socialno in nacionalno osvoboditev delovnih ljudi. To je tistega obdobja, ko je slovenski narod spoznal, da je njegov obstoj mogoč le v boju zoper vse, ki so ga hoteli uničiti in ga še naprej držati v sponah in izkoriščanju.

3. 23. maj — dan shoda Ljudske fronte na Taboru nad Ihanom pa sovpada tudi z mesecem mladosti in bi tako v tem obdobju resnično lahko povezali mesec maj, kot praznik delavstva, z ozirom na 1. maj in praznik mladih pokolenj, ki na spoznanjih NOB nadaljujejo z revolucionarnimi doktrinami našega samoupravnega socialističnega razvoja.

Občinski odbor ZZB NOV Domžale je prepričan, da bo statutarne komisija na podlagi vsega tega, dala v javno razpravo predlog za spremembo datuma občinskega praznika in s tem omogočila, da bodo v naše skupno praznovanje zajeti vsi delovni ljudje in občani naše občine, predvsem pa mladina.

Istočasno dajemo priporočilo Krajevnim skupnostim Radomlje, Preserje, Homec—Nožice, da praznujejo 27. julij kot svoj krajevni praznik, ker bi s tem obdržali kontinuiteto praznovanja dneva vstaje na domžalsko—kamniškem območju.

Proslava ob Dnevu JLA

ZLATA PLAKETA ZRVŠ DOMŽALE

Proslava ob 22. decembru, ki je bila v hali Komunalnega centra v Domžalah, se je programsko razlikovala od dosedanjih. Recital z naslovom: SVOBODA — TITO — ENOTNOST so tvorili citati tovariša Tita, ki so zajeli najznačilnejše momente nastajanja naše ljudske

armade, od prvih partizanskih enot, brigad in armade do prizadevanja, ki so danes vsebinski smisel in jedro splošnega ljudskega odpora ter čuvanje naše svobode. Medsebojno so se prepletali glasovi citatov, pesmi in veznega teksta (Nadaljevanje na 3. strani)

Kušar

(Nadaljevanje z 2. strani)

članov Skupine ljubiteljev gledališča pri ZKO Domžale, Domžalske godbe, mladih recitatorjev in Mladinskega pevskega zbora Osnovne šole Josip Broz Tito. Po zaprisegi mladincev — prostovoljcev, ki so stopili v mladinsko enoto teritorialne obrambe, je sledil drugi del proslave.

Najprej je sekretar Republiške konference ZRVS Slovenije tov. Fertin prebral sklep Zvezne konference ZRVS Jugoslavije, da se Občinski konferenci ZRVS Domžale, kot edini v Sloveniji, podeli ZLATA PLAKETA za veliko aktivnost in dosežene uspehe v zadnjih dveh letih. Iz utemeljitve izhaja, da je Občinska konferenca ZRVS Domžale dosegala velike uspehe na političnem in strokovnem področju dela v okviru organizacije, sodelovala z ostalimi organizacijami in se še posebno uveljavljala na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite. Posebno aktivnost pa je na tem področju razvila v krajevnih skupnostih, kjer so vidni sadovi njenega dela.

Posebno je v sklepu poudarjena velika dejavnost med mladino, ki je

zajela vse strukture in tako pripomogla pri organiziranju številnih obrambnih dnevo v vseh šolah, kar pomeni, da je v teh aktivnostih bilo vključenih preko 11.000 mladih. Poleg tega je tesno sodelovala z mladinsko organizacijo, kar kažejo številna republiška tekmovanja, prejeta priznanja, med njimi ODLICJE 22. DECEMBER, kakor tudi zvezno priznanje „KURIR JOVICA“, ki ga je prejela Osnovna šola Radomlje. Zlata plaketa pa pomeni tudi priznanje za organizacijsko delo, saj je domžalska organizacija med prvimi začela razvijati aktivne RVS v posameznih krajevnih skupnostih.

Nato sta bili podeljeni priznanja Republiškega sekretariata za LO odborom za LO in DS in to Krajevni skupnosti Vrhpolje—Zalog ter Ivu Soncu; posebna priznanja pripadnikom teritorialne obrambe ter prebrana imena tistih, ki so napredovali.

Vse, kar je bilo kot priznanje posredovano na osrednji proslavi, pa še bolj zavezuje vse, da se njihova prizadevanja še povečajo in da se stalno dograjuje sistem obrambe in varnosti v občini.

A. R.

Ohranjanje tradicij NOB in revolucije

BORCI IN LETO OTROKA

Med številnimi nalogami, ki jih izvajajo borci v naši občini, je tudi prenašanje tradicij NOB in revolucije na najmlajše in šolsko mladino. To je sicer stalna naloga Komisije pri Občinskem odboru ZZB NOV, saj gre za pomembno delo in obujanje spominov na čas, ko se je oblikovala naša stvarnost.

Posebna pozornost je bila posvečena tej dejavnosti v letu otroka, ko so borci in aktivisti obiskovali vse vrtce v občini, kjer so svoja doživetja pripovedovali: Boža Habjan, Rado Vodopivec, Marija Ivkovič, Nadja Avbelj, Dragica Kolenc in Alfonz Avbelj. Povsod so bile vzpostavljene prijete vezi med najmlajšimi, ki so z zanimanjem in po svojih zmožnostih sledili preprostim, a življenjskim besedam članov borčevske organizacije.

V okviru srečanj ob Dnevu JLA pa so bila organizirana pripovedovanja spominov s časa vojne, ki so jih pripovedovali tisti, ki so kot otroci preživljali otroštvo v taboriščih in izgnanstvu. Na vseh osnovnih šolah v občini so pripovedovali svoja doživetja: Marjan Gregorc, Edvard Peternel, Stane

Skok, Jože Česnik, Franc Blejč, Vida Jutršek, Alka Blatnik, Elka Kovač, Albin Cvetko, Almira Zemljič, Pavla Gnezda, Dragica Kolenc, Marija Poljanšek, Ivan Ogorevc in narodni heroj Franc Avbelj—Lojko v šoli v Notranjih Goricah.

Povsod je bilo med otroci in naštetimi prisotno resnično podoživljanje, saj so spomini izhajali iz resničnih doživetij tistih, ki so v krutih časih vojne preživljali svojo mladost v nasilju, pomanjkanju, stalnem strahu pred novim dnem in brez topline domačega ognjišča.

Na vseh šolah je bila izražena želja, da bi se s temi in še drugimi „vojnimi otroci—izgnanci“ večkrat srečali in tako ohranjali tudi tisto na čas vojne, kar marsikdaj ni mogoče najti v knjigah ali pa slišati med ostalimi obiski med mladinci in borci.

Vodstva šol, predvsem pa učenci, se zahvaljujejo komisiji in tovarišicam in tovarišem, ki so jim pripravili toliko bogatih spominov, in to z željo, da se kmalu spet srečajo.

K. D.

35—letnica tragedije v Rudniku

SPOMINSKA SVEČANOST

Letos, 6. januarja je minilo 35 let od ene izmed največjih tragedij pred osvoboditvijo v kamniškem okrožju, ko je v Rudniku v pri Radomljah zaradi izdaje izgubilo življenje okoli 30 političnih delavcev. Spominsko slovesnost, na

kateri so se zbrali preživeli, svojci padlih, borci, aktivisti in predstavniki obeh občin skupaj z mladino in občani, je organiziral Občinski odbor ZZB NOV Kamnik. Po pozdravu in polaganju vencev ob zvokih žalostinke, je spregovoril

predsednik Občinske konference ZSMS Kamnik, ki je obudil spomin na tragedijo in nato poudaril velike naloge mladih, ki morajo nadaljevati začeto delo borcev in revolucionarjev in to v današnjih pogojih dela in življenja. Posebej je poudarjal čuvanje pridobitev NOB in revolucije, krepitev samoupravljanja in vlogo mladih v delegatskem odločanju in dolžnost za odklanjanje vseh problemov, ki so danes prisotni na področju gospodarstva in celotne družbe. Tako kot za borce ni bilo omahovanja v času vojne in revolucije, ga tudi danes ne sme biti pred težavnimi nalogami, ki jih bomo brez dvoma lahko premagali, če bo z nami stalno prisotna ideja o svobodi in pripravljenost, da stalno dograjujemo sistem splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Nad 28—imi borčevskimi prapori in številnimi udeleženci so se

razlegali v zimski dan akordi pevcev kamniške Solidarnosti. Kamniške godbe in besede mladih recitatorjev in osnovne organizacije iz Volčjega potoka.

Tovariško snidenje borcev in aktivistov, predvsem pa preživelih, je bilo sklenjeno z mislijo, da bodo vsi preživeli napisali spomine na to tragedijo in da bosta oba Občinska odbora ZZB NOV Kamnik in Domžale začela delati na tem, da bi bila tragedija in vas Rudnik predstavljena v posebni brošuri. Ta pobuda je sedaj še uresničljiva, kajti kljub toliki časovni odmaknjenosti bi lahko opisali razmere in dejstva ob napadu oziroma tragediji pred 35. leti. Uresničitev te pobude pa ne bo samo stvarni prikaz dogodkov, ampak tudi trajni spomin na tiste, ki so tragično preminuli v Rudniku na pragu svobode.

A. R.

NOVOLETNE ŽELJE BRDSKIH OSEMLETKARJEV:

Bliža se novo leto in v nas se iz dneva v dan pojavljajo brezštevilne majhne in velike, tihe in glasne želje. Odločili smo se in nekaj dni pred novim letom povprašali nekaj učencev osnovne šole Janko Kersnik Brdo o njihovi neizpolnjenih željah, za katere bi želeli, da se uresničijo v prihodnjem letu. Seveda jih je največ vezanih na njihov uspeh v šoli, pod vtisom vsakodnevnih TV oddaj o vojnah in lakoti v svetu, si želijo miru in dovolj hrane za vse otroke sveta, mimo njih pa niso šli niti najnovejši uspehi naših alpskih smučarjev. Učenci osmih razredov pa imajo še posebno velike želje, kajti pred njimi je življenjsko pomembna odločitev. Pa kaj bi govorili, preberite, kaj mislijo.

se bo ta želja uresničila predvsem z mojim vestnim delom.

Bojan Križnar, 8. b

Še nekaj dni nas loči do prihoda novega leta, ki ga vsi zelo nestrpnost pričakujemo. Tedaj se v domovino vrnejo zdomci, ki si služijo denar v tujini, da se povese med domačimi. Ob tej priliki si marsikdo zaželi, da bi njegovi starši ostali doma.

Moja želja je, da bi naslednje leto preživeli v miru in prijateljstvu, da v svetu ne bi bilo naravnih nesreč in lakote.

Ker v letošnjem šolskem letu zaključujemo osemletko, si želim, da bi uspešno nadaljeval šolanje na srednji tehnični šoli. Mislim, da bi bili z uresničitvijo te želje zelo zadovoljni tudi moji starši. Zavedam pa se, da

V novo leto me spremlja veliko želja. Najvažnejše so: zdravje, veliko prijateljev in zdrav, vesel, srečen dom. Želim si, da ne bi bilo veliko vojn, da bi bili vsi na svetu prijatelji, da bi povsod pozabili na besedo sovraštvo.

Mene osebno bi najbolj razveselil uspešen začetek šolanja na elektrotehnični šoli v Ljubljani.

Brane Kosec, 8.c

(Nadaljevanje na 4. strani)

(Nadaljevanje s 3. strani)

Pred nami je novo leto, v katerega bom stopila z mnogimi željami. Želim si veliko novih prijateljev in veliko srečnih, zdravih in veselih dni v letu 1980. Novo leto naj prinese svobodo vsem narodom sveta, otroci po vsem svetu pa naj bi imeli dovolj hrane in igrače vse leto.

Želim si, da bi bil moj učni uspeh tudi v prihodnjem letu enako dober kot letos; pri tem pa vem, da je ta največ odvisen od moje pridnosti.

Alpskim smučarjem želim veliko športnih uspehov, vsem ljudem pa, da bi se jim izpolnila vsaj kakšna majhna skrita želja.

Alenka Bizilj, 6.a

Kot vsako leto tudi letos težko pričakujem novo leto.

Upam, da se bo veliko spremeni predvsem v šoli. Želim si, da bi bili učenci bolj vestni, marljivi in imeli tudi boljši učni uspeh. Če se bo vse to uresničilo, bodo starši, učitelji, predvsem pa mi, zelo zadovoljni. V letu 1980 je moja največja osebna želja, da bi bili vsi domači zdravi in zadovoljni z mojimi uspehi. Skrita želja pa je, da pridem med sedem najboljših v hokejskem klubu Olimpija.

Zmago Berlec, 7.c

Marali se bomo posloviti od starega leta ter seči v roko novemu 1980. letu. Veselju, da bomo kmalu v novem letu, se pridruži veliko novoletnih želja. Največja je ta, da bi še naprej živeli v miru in prijateljstvu z drugimi narodi, da naš bi tovariš Tito še veliko let vodil po poti miru, skratka želim si, da ne bi bilo vojne. Želim si tudi, da bi uspešno končala šolo ter se vpisala na zaželjeno. Prav tako kot sebi tudi drugim želim zdravo in uspešno novo leto.

Irena Omahna, 8.b

Novo leto nam že trka na vrata. Z njim prihaja mnogo lepih želja, ki pa se vse gotovo ne bodo uresničile. Ob tej priložnosti si sežemo v roke in si zaželim kar največ uspeha. Vstop v novo leto je vsepovsod živahen in razigran. Pa tudi v letu 1980 ne bo manjkalo veselja.

Moja želja, da bi bilo tudi leto 1980 uspešno, vsaj tako kot minulo, če ne še bolj. Pri tem pa ne smemo pozabiti vseh tistih nesrečnežev, ki so lačni in brez strehe nad glavo. Želela bi, da bi bilo zanje tudi to leto boljše od preteklega. Moja osebna želja je, da bi tudi v srednji šoli, kamor se bom letos vpisala, dosegla takšne uspehe kot doslej.

Obenem pa imam še mnogo manjših želja, za katere pa sem prepričana, da se bodo uresničile. Zato naj zaenkrat ostanejo skrivnost.

Ilvica Oražem, 8.c

Podobno kot vsi, si tudi jaz želim, da bi v letu 1980 vladal mir, da ne bi bilo sporov med državami in da bi naš tovariš Tito še dolgo živel med nami in nas uspešno vodil.

Moje osebne želje niso velike in upam, da se bodo uresničile. Želim si, da bi bila še naprej uspešna učenka in da bi v letu 1980 dobila novo športno kolo. Denar zanj varčujem že nekaj let. In če bodo nekaj primaknili še starši, potem bo moja želja izpolnjena.

Greta Zupan, 7. c

Kmalu se bo pričelo novo leto in vsi ga pričakujemo z različnimi željami. Za nova doživetja in novih 366 dni, ki bodo v letu 1980 bi bila sreča vesela, zdrava in zadovoljna. To so nam osnovne želje ob samem začetku novega leta. Poleg tega pa si želimo, da bo to leto uspešnejše zame in za druge. Tu mislim tudi na nerazvite dežele in želim, da bi bilo otrokom v njih prav tako lepo kot nam. Čeprav bo minilo leto otroka, moramo misliti na njih vsak dan, dokler ne bodo uspešnejši.

Metod Per, 8.c

SEDANJI TRENUTEK NEUVRŠČENOSTI:

ZVESTI TEMELJNIM NAČELOM...

Nekaj poglavitnih prizadevanj označuje jugoslovansko zunanjo politiko: uveljaviti aktivno miro-ljubno koeksistenco med vsemi državami in narodi zemeljske oble, ohraniti lastno varnost, prav tako pa mednarodne odnose postaviti na pravičnejše osnove. Ta prizadevanja pa so povezana z najpomembnejšim vidikom naše zunanje politike: to je neuvrščенostjo.

Leto 1979 je bilo prav gotovo leto tega gibanja, ki mu pripada večina dežel tega sveta. Havanska konferenca je potrdila načela, ki so jih te dežele, čeprav v manjšem številčnem obsegu, uveljavile že leta 1961 na beograjski konferenci. Takrat so šefi 25 držav in vlad v zgradbi zvezne skupščine sprejeli sklepno deklaracijo, v kateri so bila prvič zapisana načela, ki jih sedaj poudarjamo kot izvirna. Že beograjsko zborovanje nauvrščenih dežel je zahtevalo širitev neuvrščенosti, ki predstavlja edino možno in nujno alternativo prizadevanj za popolno blokovo razdelitev sveta, kajti le tako je mogoče preprečiti in odpraviti „hladno vojno“, ki je bila v času beograjske konference zelo aktualna, saj je grozila uničiti ves svet.

Zahteve beograjske konference so se uresničile: nauvrščene dežele sedaj štejejo že skoraj sto polnopravnih članic, neuvrščeno gibanje pa blokovskim težnjam vedno odločno nasprotuje.

Protiblokovska narava neuvrščенosti se je potrdila tudi na havanskem sestanku. Znano je, da si je skupina držav prizadevala doseči revizijo temeljnih načel tega gibanja in ga preusmeriti v blokovske vode. Jugoslavija je preko svojih državnih in diplomatskih predstavnikov vedno poudarjala osnovna načela neuvrščенosti, med katerimi je bistveno prav gotovo stalna borba proti blokovskemu vplivu. Zagovorniki „nove“ usmeritve neuvrščенosti so predlagali, naj bi neuvrščенosti dali novo vsebino, s tem ko bi se glavnina neuvrščenih dežel protiimperialistično usmerila. Tako je bila neuvrščенost vedno usmerjena, vendar so zagovorniki preusmeritve neuvrščенosti še zahtevali naj bi se gibanje pri tem oprlo na socialistični tabor. Tako stališče pa preprosto pomeni, naj bi se neuvrščенost povezala s čisto določenim blokom. Tako pa neuvrščенost ni nikoli ravnala. To je na konferenci v Havi jasno povedal predsednik republike Tito, ki je dejal: „Nikoli nismo izenačevali blokov, ne po vrstnem redu njihovega nastanka, niti po drugih značilnostih. Toda vse od začetka smo dosledno proti blokovski politiki in tuji dominaciji, proti vsem

(Nadaljevanje na 7. strani)

RAZOČARANI DEDEK MRAZ

Zopet je leto naokoli, mimo so najbolj veseli dnevi v letu, ki mnogo pomenijo tudi našim otrokom, in pripravljamo se na letne bilance, obračune in inventure. Tudi dobri stari dedek Mraz se je odločil, da opravi svojo inventuro.

V letošnjem letu sem skušal uresničiti ideje, ki jih je bilo v lanskem mednarodnem letu otroka slišati nešteto: vsem otrokom enake pogoje razvoja. Torej na podlagi te misli smo v mojem domovanju veselo pljunili v roke in si dejali: „Uresničimo to misel v domžalski občini na področju prireditve ob novem letu.“

Pa smo začeli! — Najprej s Samoupravnim sporazumom o načinu združevanja in uporabi sredstev ter organizacij prireditve novoletne jelke. Zavedali smo se, da imajo delovne organizacije v te nemene pripravljena sredstva in da bi se dalo z združitvijo le-teh lahko pripraviti veliko število kulturnih prireditev za naše najmlajše.

Tekli so dnevi, tedni in meseci — pa nič! Pa smo še vedno upali in pričakovali razumevanje odraslih do najmlajšega rodu. Povprašali smo samoupravne organe, predsednike OO sindikata. Pri nekaterih smo naleteli na razumevanje, v večini primerov pa smo ob odgovorih, kot so: „Kaj pa „naši otroci“? Ja, otroci naših delavcev pa nič! Kaj pa darilni boni?“ obupali.

Ampak dedek Mraz ne bi bil dedek Mraz, če ne bi še enkrat poizkusil. Beseda je dala besedo in konec koncev smo se dogovorili, da ob sodelovanju SZDL in občinskega sindikalnega sveta ter podporo delovnih organizacij, ki smo jih še enkrat obiskali, pripravimo enotni kulturni program s primerno obdaritvijo za vse otroke v občini v starosti od treh do desetih let.

Zavihali smo rokave in čeprav malo pozno pričeli z intenzivnim delom. Pripravili smo več gledaliških predstav za šolske otroke in kar 40 lutkovnih predstav za predšolske otroke, katere smo tudi obdarili s skromnim darilom po ceni, a bogatim po vsebini. Ker je bilo potrebno pripraviti predračun, smo izračunali, da bi za vse porabili le 330.000 din. (Za podobne prireditve so v Novem mestu zbrali s sprejetim sporazumom 1.500.000 din.)

Z radostjo in veseljem v srcu sem s spremstvom in lutkarji obiskoval vrtce in krajevne skupnosti, kjer so se otroci prečudovito razvneli ob predstavah in se življali v junake lutkovnih iger. V tistih krajevnih skupnostih, kjer so se tudi sami močno angažirali — od KK SZDL do OO ZSMS in ostalih krajanov (Rova, Krašnja, Krtina, Peče, Velika vas, Dragomelj, Blagovica in druge) — je bilo doživetje resnično enkratno.

Po obdaritvi otrok s knjigo ni bil dedek Mraz nič več zanimiv, saj so otroci listali po knjigi, hlastali ilustracije in v nekaterih primerih so morali starši knjigo takoj brati. Ob teh prizorih sem bil nadvse srečen, posebno pa še ob takih izjavah otrok, kot jo je dala petletna Marjetka, ki je dejala svojemu sosedu: „Nič hudega, če ni sladkarij, saj se iz knjige naučiš lahko veliko več.“ Povsem drugače pa sem se počutil ko mi je mala Tejka dejala: „Dedek Mraz, tebe bom pa še dvakrat videla: pri mami in očku v službi.“

Kako čudno se bo počutila ta Tejka, ki bo videla tri različne dedke Mraze. V trenutku bo njen pravi svet porušen. Ali se zavedamo, da smo temu otroku naredili večjo škodo, kot pa če ne bi dobil daril na treh krajih?

Mala Tejka pa je dokaz, da je bilo tudi letos pripravljenih veliko prireditev tudi v delovnih organizacijah in to v veliki meri iz bojazni, da „naši otroci“ ne bi bili prikrajšani, da delavec ne bi dobil že tradicionalnega darilnega bona za svojega otroka.

Ko sem videl, da bodo otroci imeli prireditve tudi v delovnih organizacijah, sem se dogovoril z enim izmed mnogih dedkov, da malo pokukam v prireditveni prostor. V trenutku se mi je veselje, ki sem ga bil deležen v krajevnih skupnostih, spremenilo v popolno razočaranje.

Na prireditvi so bili otroci v starosti od enega do dvanajstega leta, predstava pa je bila prilagojena otrokom šestih let. Maljši so se dolgočasili, se sprehajali po prostoru, starejši pa so se pričeli pogovarjati. Po predstavi je prišel dedek Mraz in iz ust enega izmed otrok se je izvil stok: „Joj, mami, saj ta dedek Mraz je pa čisto drugačen kot pa tisti v

očkovi službi!“ Da pa bi bilo razočaranje še večje, pa se je po obdaritvi slišal tudi tak glas: „Zopet sama sladkarija, saj jo imam že doma dovolj!“

Da pa bi bilo moje razočaranje popolno je veliko število delovnih organizacij glede pomoči ostalo le pri obljubah. Tako sem z inventuro ugotovil, da me poleg razočaranja čaka tudi finančni primanjkljaj, kljub temu, da smo porabili manj sredstev kot smo prvotno planirali.

Zaključek moje inventure pa naj bo razmišljanje o tem, kdaj bomo odrasli ljudje dojeli, da naj bi ta praznovanja imela tisto vsebino, ki je primerna za naš družbeni trenutek in samoupravno socialistično naravnost družbe za oblikovanje našega mladega rodu — vsebino, ki bo krepila in žlahtnila ustvarjalnost, domišljijski svet otrok in v oblikah zdravega razvedrila vršila svoje vzgojno poslanstvo ne glede na to ali je NAŠ OTROK v centru Domžal ali pa v oddaljeni krajevni skupnosti.

Ljudje, ne silimo otroka v potrošniški način življenja, v kar pa ga z neorganiziranimi prireditvami in cenenimi paketi po vsebini, a ne po ceni, vzgajamo!

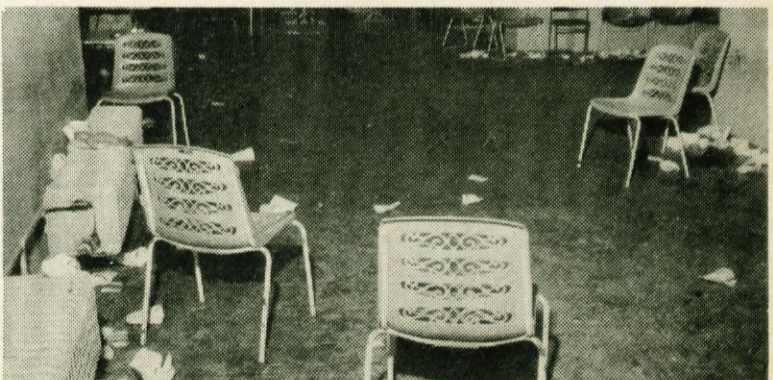
DEDEK MRAZ 1980

Človek ne bi verjel, če ne bi videl na lastne oči. Ponedeljek zjutraj ob 7. uri po mladinskem plesu v domžalski hali. Če bi rekli, da smo stopili v snijak, bi tej zelo iskani domači živalci delali krivico.

Opisati je težko, kajti treba je videti: Nad vhodom v dvorano, kamor vodijo široka vrata, resda piše „Kaditi prepovedano!“ pa očitno tega napisa nihče „ne sljivi“. Tla v dvorani so na debelo nastlana iz cigaretnimi ogorki, plastičnimi kozarci; da je dovolj spolzko so poskrbeli kava, pivo, žvečke, pa še kaj drugega. . . Mladina se v takem okolju očitno dobro počuti. Da bi se še bolje, bi bilo primerno pripeljati voz gnoja, ga stresti na sredo dvorane. . . To bi šele bili užitki. . .

Pred plesom se je treba okrepčati. Za korajžo, ki je brez 0,30 ne bi bilo. Na plesu se pije še pivo, kava in rezultat tega je ta, da v ponedeljek čistilke čistijo tudi tisto, čemur se po domače reče — „Koz. . .“ K pivu, ki za mlade — kot trdijo ni nikakršen alkohol, pa je treba dodati: Ljubi domžalski mladinci(ke), ki trdite, da pivo ni alkohol, lepo vas prosimo prepričajte o tem tudi miličnike.

VIDE VAVPETIČ — DRŽAVNI IN REPUBLIŠKI DELAVSKI ŠAHOVSKI PRVAK

Kdo od šahistov v domažljski občini, republiki pa tudi drugod ne pozna Videta Vavpetiča, dolgoletnega igralca in organizatorja?

Letos mineva 30 let, odkar se ukvarja s tekmovalnim šahom in kot da bi se hotela usoda poigrati, je ravno v tem letu dosegel dva velika uspeha v šahovski dejavnosti. Postal je delavski šahovski prvak Slovenije in tudi državni delavski prvak na tekmovanju v Vrnjački Banji, ki so se ga med drugimi udeležili tudi trije mojstri in 65 mojstrskih kandidatov.

Z Videtom sva dolgoletna klubska tovariša, zato je razgovor na temo — problematika delavskega in šaha nasploh stekel gladko, brez večjih ovir.

Vprašanje: Vide, vrsto let si povsod tam, kjer je šah. Kljub temu, da si že dolgo mojstrski kandidat in si dosegel za slovensko raven zavidljivo šahovsko kvaliteto, pa se udeležuješ vseh tekmovanj, ne glede na jakost udeležencev. Kaj je tisto, kar te tako vleče k igri na štirinšestdesetih poljih?

Odgovor: Težko je reči, da se udeležujem prav vseh tekmovanj. Ker sem delavec, izhajam iz delavskih vrst. Sam se tudi organizator ali vodja ekipe, zato je več ali manj nujno, da sem zraven. Če le imam čas, sem z veseljem pri teh stvareh. Na tekmovanjih so tudi igralci, s katerimi se poznam in sem prijatelj od mladih let.

Vprašanje: Koliko časa pa igraš šah?

Odgovor: Letos bo 30 let tekmovalnega šaha. Začel sem na republiškem mladinskem prvenstvu v Mariboru leta 1949 kot 15-letni deček in se uvrstil na peto do šesto mesto. Tega leta je bila mladinska generacija zelo kvalitetna. Igrali so sedanji mojster Cuderman. Podkrajšek in cela vrsta znanih šahistov.

Vprašanje: Kaj pa te je k šahu tako pritegnilo, da ga igraš še danes?

Odgovor: Ko sem se poglobil v šah, sem šele videl njegove prave lepote. Tako me je prevzel, da ga nisem nikoli opustil. Da pa se nisem ukvarjal samo s šahom sem kriv sam, če se lahko tako reče, ker sem že pred leti imel veselje do raznih športov. 14 let sem bil kaptan različnih nogometnih ekip, v kegljanju sem bil vidni igralec več kot deset let — tudi na prvenstvu Jugoslavije, v namiznem tenisu sem bil nekočkrat občinski prvak. Poleg tega sem se učil violine in klavirja na glasbeni matici v Ljubljani, po sili razmer pa sem več let igral bobne v raznih ansamblih in orkestrih.

Vprašanje: No, da se povrneva nekoliko nazaj, to je na delavski šah. Le-ta še nima pravega mesta v delovnih okoljih. Katere so sedanje pomanjkljivosti, in kaj bi kazalo po tvojem mnenju izboljšati, da bi šah tudi v delovnih sredinah zaživel?

Odgovor: Šah kot tak ima v Jugoslaviji neko težo, ugled, pri nas v Sloveniji pa tega mesta nima, čeprav bi ga po svoji vsebini, tradiciji in vsem, kar prinaša, moral imeti. Sem eden izmed tistih, ki se čudi, kako smo v tako majhnem mestu kot so Domžale dosegli v šahu takšno višino, saj tekmujejo že 9 let v prvi ali drugi zvezni šahovski ligi, čeprav pri nas šah nima prave veljave, nimamo zadostnih finančnih sredstev, predvsem pa primernih prostorov.

Vprašanje: Kaj pa delavski šah?

Odgovor: Veliko delavcev igra šah, ker pa zahteva ta veliko časa, zlasti za tekmovalna, povsod ni možnosti in pravega posluha. Naj povem, da sem letos prvič sodeloval na delavskem prvenstvu Jugoslavije za posameznike. Slovencev pa je bilo od 463 udeležencev le 12. Iz tega se jasno vidi, kako v drugih republikah omogočajo svojim delavcem, da tekmujejo in se spoznavajo z drugimi šahisti.

Vprašanje: Vide, imaš srečo, če lahko tako rečemo, da si zaposlen v Papirnici Količevo, kjer so že od nekdaj dobre možnosti in razumevanje za šahovsko dejavnost. Ali ti daje morda to nove vzpodbude za igranje šaha?

Odgovor: Pri mojih letih je težko govoriti o kakšnih večjih ambicijah, ne mislim pa še vreči puške v koruzo. Dokler bom uspešen, bom še poskušal doseči kakšno lovoriko. Kaj takega kot sem dosegel letos, bo težko ponoviti, takšni uspehi pa vsekakor vzpodbudno delujejo.

Vprašanje: V nekaterih domažljskih delovnih organizacijah ima šah dobro tradicijo. V okviru Šahovskega društva Domžale si predvsem ti organiziral delavska šahovska tekmovanja. Med drugim si tudi večletni delavski občinski prvak. Kaj ti po vseh teh letih najbolj ostaja v spominu?

Odgovor: Rad bi spet enkrat doživel, da bi se občinskega sindikalnega ekipnega prvenstva udeležilo takšno število ekip kot pred 12. leti, ko jih je tekmovalo 15.

Vprašanje: Kje pa so vzroki za stanje, kakršno je?

Odgovor: Vzroki so v previsokem življenjskem standardu, premalo je šahovskih delavcev v delovnih organizacijah in seveda tudi na terenu v krajevnih skupnostih. Premalo je takšnih amaterskih šahovskih delavcev kot je na primer Lojze Jagodic iz menške Melodije ali pa pokojni Ivan Limbek, ki je delal v Induplati Jarše.

Vprašanje: Šah ima to lepo prednost pred drugimi športnimi in podobnimi igrami, da ga lahko igra praktično vse življenje, torej ga tudi po delovnih kolektivih lahko igra staro in mlado. Kaj bi po tvojem mnenju morali in mogli storiti, da bi šah po kolektivih tako približali delavcem, da bi ga ti množično igrali.

Odgovor: Da ponovim, premalo je šahovskih delavcev. Morda je tudi krivda šahovskih društev Domžal, Mengša in drugih, ki bi morala najti globlje stike z delov-

nimi organizacijami. Včasih so imeli v Toku, Papirnici, Induplati šahovske krožke, sekcije. Tam kjer so možnosti, kjer imajo prostore, bi morali bolj propagirati šah, prirejati interna tekmovanja, šahovske večere... Predvsem pa bi moralo biti po mojem mnenju delavskih šahovskih krožkom zgled življenje v Šahovskem društvu Domžale, tega pa žal danes ni.

Vprašanje: In spet smo pri starem problemu — to je šahovskemu prostoru?

Odgovor: Naj še enkrat ponovim, da se vsi čudijo domažljskemu šahovskemu društvu, da se enakovredno kosa v zveznem merilu z drugimi ekipami ob tako neugodnih pogojih, ki jih imamo. To je verjetno enkratni primer.

Vprašanje: Ko že govoriva o Šahovskem društvu Domžale. Kako to, da kljub slabim pogojem društva dosega vidne uspehe?

Odgovor: Šahovsko društvo ima to srečo, da ima peščico šahovskih delavcev, ki vodijo šahovsko dejavnost ter igralcev, ki se sami izpopolnjujejo, seveda ne v klubskih prostorih, ker teh ni, temveč doma.

Vprašanje: Vide, dovoli, da skleneva tole kramljanje o šahu, ki bi ga lahko glede na prečo in pestro problematiko peljala v nedogled. Kot je pogosto v navadi ob jubilejih, bi te na koncu pogovorja vprašal, kaj si najbolj želiš ob 30-letnici tekmovalnega šaha — in če sva nekoliko sentimentalna, pred Novim letom 1980.

Odgovor: Želim si, da bi po 30-letnem šahovskem delovanju lahko igral v polni šahovski sobi, v lastnem prostoru Šahovskega društva Domžale.

Jože Skok

Predzakonska posvetovalnica:

KORAK ZA USPEŠNEJŠI ZAKON

V zadnjih tednih leta smo se precej pogovarjali o noviteti, ki zadeva predvsem mlade, ki se odločajo za zakon. Gre za novo obliko socialne skrbi — za izobraževalno obliko mladih, ki so pred zakonom.

O teh vprašanih smo na improviziranem pogovoru ugotovili marsikaj. Na domač, ne prehuho strokoven način. V tem smislu so se trudili: Francka Trobec — matičarka, Milena Mermal — matičar, Damjana Voglar — diplomirani psiholog, Marta Savce — socialna delavka, Primožič — socialna delavka, Radomir Đurič — zdravnik ter M. Brojan — odgovorni urednik „Občinskega poročevalca“.

V nedavni republiški raziskavi so želeli ugotoviti kje so potrebe mladih, kaj mladi čutijo, kaj potrebujejo. V šolah, kjer naj bi prejeli ustrezno vzgojo — jim tega v celoti ne zagotove. Tako se dogaja — in žal ne malokrat — da se mladi zapletajo v konflikte, žive kot neurejene osebnosti, ki z agresivnostjo nadomeščajo nekaj, česar niso prejeli, pa bi jim družba morala dati.

Iz takih pobud je bila v Republiškem svetovalnem centru opravljena raziskovalna naloga, ki je pokazala, kako zelo je potrebna nova usmerjujoča izobraževalna oblika — zlasti za predzakonsko svetovanje.

Očitno je namreč, da na tem področju doslej nismo bili dovolj uspešni, saj naša prizadevanja — vzgajati za življenje niso bila dovolj uspešna.

Potreba po tozadavni večji humanosti je očitna saj število onih, ki jih je

treba denimo socializirati, vzgajati za življenje, jim dati ono, česar jim nihče ni dal — nenehno raste.

Sprašujemo se koliko je mladih, ki so sami začutili bogastvo sprejemanja čustev, pa tudi izražanja lastnih čustev. V vzgojno-izobraževalnem procesu — zlasti če gre samo za osemletno šolanje — je tega malo. Nekaj napravi slavist pri obravnavi različnih pesmi, to pa je v glavnem tudi vse... Da bi šola brez staršev to v celoti zmogla opraviti, je iluzorno pričakovati, zato je tembolj važno, da tudi starši spoznajo naloge, ki jih tod čakajo.

Starši, ki živijo ob otrokih in z njimi, jim bodo to lahko dali seveda ob pogodu, da bodo sami ob znanju spoznali vso pomembnost dejavnika, ki mu pravimo čustveni svet.

(Nadaljevanje na 7. strani)

Če bodo osvojili določeno znanje, ga bodo lahko posredovali bodisi z besedo — ali pa — kar je še primernejše — s prvim zgledom v družini, s čustveno neposredno funkcijo.

Zaposlenost ubija družinsko življenje.

V naši slovenski družbi je ena od značilnosti tudi v tem, da je zelo veliko število ljudi zaposlenih, pravijo celo, da več kot polovica. Skrb za zasluzek, pehanje za denarjem je pripeljalo do tega, da je naše družinsko življenje zane-marjeno, saj otrok — ki ima pač to srečo, da je sprejet v otroški vrt — mnogokrat prejme vzgojne vplive edino-tam. Otroci se družini odtujujejo, saj starši ne najdejo časa zanj, kajti oba sta zaposlena. Tako otrok tudi doma ne prejme tistega, kar naj bi od staršev prejel.

Razkorak med tem, kar naj bi bilo otroku bodisi v šoli ali doma posredovano in onim, kar dejansko prejme, je ogromen.

Celo s spolnostjo, kot integralnim delom izobraževalnega procesa (biolo-gija), se v šoli ne seznanijo, saj je žal za našo družbo še vedno tabu.

Ker torej ni ustreznih informacij ne v vrtcih, ne v šolah ter jih otroci ne sprej-mer niti v družini, so posledice slejkoprej tu. Zaradi neusposobljenosti, da bi bili vsestransko dobri starši, se mi, ki kreiramo družinsko srečo, zatekamo v vsakodnevne improvizacije.

Odnosi v družini niso takšni, kakršni bi morali biti; mož je eno, mati je drugo, namesto da bi bila družina ena sama srečna družbena skupnost.

Pogoji za srečnejše življenje — predzakonska posvetovalnica

Zaradi vsega omenjenega je potreben začetek t.j. preventivno delovanje. Od mladih, ki se pripravljata na zakon je odvisno ali si bosta znala urediti srečen zakon. Pri tem pa prav gotovo zgolj predzakonska posvetovalnica ne zadošča. O teh zadevah bi se morali pogovarjati na vseh ravneh, o katerih smo že govorili, da bi tozadevna komu-nizacija segla povsod tja, kjer ljudje žive in delajo.

Ker pa je nekje treba začeti, je seveda predzakonska posvetovalnica tisti nujni začetek, ki bo stvari na tem področju premaknil z mesta.

Delavci — zlasti oni v socialnem varstvu — se dobro zavedajo, da se ustaljenih danosti ne da čez noč spreminjati. Treba pa je skušati ljudi osveščati, da bodo začeli razmišljati tudi o stvareh kot so čustva, družinsko razumevanje, odnosi v družini, pa tudi o tem, da se je za dobre odnose v družini treba truditi... To osveščanje je začetek, ki pravzaprav osmišlja tudi naše napore na področju predzakonskega svetovanja.

Medtem, ko je predzakonskem svetovanju možnost za osveščanje bodočih zakoncev in je v njem bistvo to, da gre za preventivno dejavnost, pa gre pri zakonskem svetovanju že za konkretno pomoč v težavah ali stiskah.

Skupina razumevajočih...

Za predzakonsko posvetovalnico bo skrbela posebna skupina (TEAM) strokovnjakov, ki pa bo to delo poglobila in izkušnje vključila v zakonsko svetovanje.

Ta skupina ljudi želi, da bi gradili novo vednost občanov na realnih teme-ljih, ob tem pa bodo razbijali škodljive iluzije o odnosih in o ljudeh, kakršnih ni...

Team bo deloval vsako prvo sredo in prvi četrtek v mesecu in sicer ob 18. uri v konferenčni sobi SOb Domžale.

V predzakonskem posvetovanju bo deloval takoimenovani ožji svetovni team, ki bo hkrati tudi svet za opravljaj-nje pravnega poskusa. Širši svetovni teama, ki ga v občini še ni, pa bo obsegal poleg sestava ožjega svetovalnega team še pravnik in sociologa ali pedagoga.

Kakšno je število zakonov?

V Domžalah se poroči letno približno 200 parov, podatki pa govorijo, da se gre povprečno 42 parov poročiti izven

domžalske občine. Ob takem številu porok pa zaskrbljuje podatek o številu razvezanih zakonov, saj to število nenehno narašča. Kdo je ob razvezi oškodovan — vemo! Zagotovo so to otroci, ki jim s predzakonsko posvetovalnico želimo ohraniti njihovo varnost družinskega okolja. Morda je ob številu razvez še sorazmerno lahko sprejeti podatek, da je polovica razvezanih zakonov — zakonov brez otrok, po drugi strani pa od preostale polovice razvezanih zakonov prihajajo problemi in družbena bremena iz sodne pristojnosti v pristojnost in strošek različnih skupnosti... Le-te pa se ne morejo razviti niti pristor-sko, niti gmotno...

V predzakonsko posvetovalnico želimo vključiti vse tisto, kar bo v korist — v prvi vrsti otroku, ki naj zaželen pride na svet, pa tudi občani — zakoncu, ki ga nerazgledanega in neosveščenega lahko čaka na zakonski poti marsikaj. Predvsem želimo osveščati glede vseh problemov, na katere naletavamo: tako

glede varstva, stanovanjske politike, izobraževanja, problemov kontracepcije, neplodnosti, glede zaved, ki so v zvezi s posvojitvijo ter drugega.

ČE BODO ZAKONCI OSVEŠČENI IN POUČENI O VSEH TEH PODROČJIH TEDAJ BODO NAŠE DRUŽINE ŽIVELE V PRIHODNJE V VEČJEM RAZUMEVANJU, V SREČNEJŠIH DRUŽINAH, BOLJ ZDRAVO IN KAR JE NAJBOLJ BISTVENO — OB VEČJI ZAŠČITENOSTI MLADEGA OBČANA, KI V TO DRUŽBO ŠELE PRIHAJA.

„ČE BOMO TE BOLJŠE POGOJE ZAĞOTOVILI ZA ENEGA SAMEGA OBČANA — PRAVIJO V SOCIALNEM VARSTVU KOT NOSILCU NALOGE, TEDAJ NAŠ TRUD IN DELO, KI SMO GA VLOŽILI V NALOGO PREDZAKONSKO POSVETOVANJE, NE BO ZAMANI!“

O DELU IN NALOGAH ENOTE SIS ZA POKOJNINSKO IN INVALIDSKO ZAVAROVANJE

V občini Domžale je 32 delegacij v organizacijah združenega dela in v 25 krajevnih skupnostih, katere imajo na skrbi celotno problematiko pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Večina delegacij se zaveda svojih pravic in dolžnosti ter aktivno sodeluje tudi v Zboru delegatov te interesne skupnosti v občini. Nekatere delegacije pa še zdaj po dobrih petih letih obstoja, teh nalog ne pojmujejo v celoti in pač menijo, da je ta skupnost namenjena le upokojujencem, kar je povsem zgrešeno. Pomen družbenopolitičnega dela v tej skupnosti je predvsem namenjena aktivnim zavarovancem — delavcem v združenem delu. Da je temu tako naj navedem samo nekaj dejstev.

Vzemimo samo vprašanje podaljšanja delovne dobe za žene — delavke. To je nadvse aktualno za današnjo aktivno generacijo delavk, ki so bile zaposlene od 1945. leta dalje in so delale v povsem drugačnih, mnogo slabših pogojih kakor današnja mlada generacija. Delavke, ki so danes že upokojene o teh problemih pač ne razpravljajo. Aktivne delavke pa razpravljajo le v ožjem krogu svoje delovne organizacije. Stvarne predloge k razpravam o novem pokojninskem zakonu pa so do sedaj poslale enoti Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v Domžalah samo delegacije iz Heliosa, Induplati in Osnovne šole Šlandrove brigade. Žene—delavke upra-

vično zahtevajo, da se v novem zakonu upošteva minulo delo, ki so ga opravljale v letih po osvoboditvi pod drugačnimi pogoji kot so danes. Tedaj je bilo občutno pomanjkanje vseh dobrin. Ni bilo otroških vrtcev, zato je morala prenekatera mati posebno samohranilka za več let ostati doma. Ni bilo poro-dniških dopustov v takšnem trajanju kot danes. Ni bilo tople malice. Delovni čas je bil šestokrat po 10 ur in tudi več. Stanovanjski problem si je morala mlada družina reševati sama kakor je znala in mogla. Pralnih strojev nismo poznali, hladilnikov tudi ne. Kruha je bilo le dve ali tri vrste. Delovna disciplina je bila stroga. Danes mlada družina lahko

rešuje stanovanjski problem, porodniški dopusti so najugodnejši, gospodinjstvi pripomočki olajšajo delo v gospodinjstvu. Delovna disciplina je zrahljana če vzamemo samo podatek, da je v Slove-niji vsak delovni dan odsotnih z dela nad 40.000 delavcev. Praznike za novo leto, prvi maj in 29. november razte-gnemo za ves teden ali še dlje. Odstotek bolezenskih izostankov je pri nas najvišji v Evropi. Pred tridesetimi leti je bilo drugače in ta dejstva bi moral novi zakon upoštevati za one delavke, ki imajo danes že 30 ali celo več let delov-ne dobe. Varianta v predlogu novega zakona predvideva ugodnejše možnosti za matere, ki naj bi se jim pokojninska doba benificirala, starostna meja pa znižala. Ko bodo teze zakona dane v javno razpravo, bo tekla razprava goto-vo bolj živahno zlasti v onih TOZD, kjer dela večina žensk.

Udeležba delegatov na prvi šestih sejah Zbora delegatov enote skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarova-nja v naši občini pa kaže, da je vse premalo aktivnosti med delavci in občani za to interesno skupnost. Na sejah je namreč le 67 % udeležba. Na vseh sejah so bili prisotni vsi delegati le iz: Heliosa, Tosame, Termite, Melodije in KS: Domžale, Kratina, Lukovica, Mengeš, Radomlje in Vir. Iz treh OZD in dveh KS pa ni bilo delegata na nobeni seji.

V uvodu je rečeno, da bi morale biti bolj aktivne zlasti delegacije v delovnih organizacijah, kajti tam se ustvarjajo in odvajajo znatna sredstva za financiranje skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Vsem delavcem in zlasti njihovim delegatom mora biti bolj jasno za kaj odvajajo toliko sredstev za to skupnost. Na splošno aktivni zavarovanci menijo, da so vsa sredstva name-njena samo za pokojnine. Da temu ni tako naj navedem samo nekaj podatkov, ki se nanašajo na občino Domžale.

Delegacije in konference za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ozir. za socialno varstvo naj bi tudi o prednjih podatkih razpravljale, da bodo pravilno vrednotile pomen te interesne skupnosti in poživile delo v posameznih bazah.

Ivan Redenšek

(Nadaljevanje s 4. strani)

oblikam politične in ekonomske hegemonije, toda za pravico vsake dežele na svobodo, neodvisnost in samostojni razvoj. Nikoli nismo sprejeli, da bi bili transmisija ali rezerva kogarkoli, saj je to nezdru-žljivo z bistvom politike neuvrščenosti."

Stališča, ki jih je izrazil predsednik republike v Havani, vsekakor ne bodo izgubila na pomenu v prihodnosti. Nasprotno: še naprej bodo aktualna, saj tudi v prihodnosti ni izključiti novih pritiskov na neuvrščenost. Pritiskom pa se bodo neuvrščeni uprli najbolje, če bodo solidarni tudi med seboj. Nekatere neuvrščene dežele že raz-polagajo s sredstvi, s katerimi lahko okrepijo sodelovanje med seboj. Tiste, ki imajo več mož-nosti, zlasti naravnih bogastev lahko pomagajo drugim. Prav z medsebojno solidarnostjo pa bodo neuvrščeni lahko lažje premagovali ovire, ob katere zadevajo ob tem, ko si prizadevajo za uveljavitev novega gospodarskega reda v svetu.

Drago Flis

Število uživalcev	Izplačano za:	Skupni znesek din
7	Oskrbnina za čas poklicne rehabilitacije	402.101,75
7	Začasno nadomestilo od dneva končane pokl. rehabilitacije do nastopa ustreznega dela	194.824,30
51	Nadomestilo za skrajšani delovni čas	1.585.862,25
72	Nadomestilo zaradi manjšega osebnega dohodka na drugem delu	787.258,40
	Skupno izplačano	2.970.046,70

Na število upokojujencev oziroma na višino izplačanih pokojnin pa je bilo n področju naše občine potom skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanj nakazano samoupravnim interesnim skupnostim v občini:

Prispevki za:	od 1974—79	Plan za 1980 c
Za zdravstveno varstvo upokojujencev	66.280.865	21.858.83
Za neposredno otroško varstvo otrok upokojujencev	2.920.490	876.86
Za solidarnostni sklad v stanovanjskem gospodarstvu	9.909.662	2.964.45
V sklad za gradnjo domov in stanovanj za trajno uporabo upokojujencev	21.019.023	6.917.06
Skupaj:	100.130.040	32.617.21

Število upokojujencev v občini pa je 4.070 in kmečkih 539.

DELO SMO SI RAZDELILI

(Nekaj o organiziranosti dela učencev, ki sodelujejo v dejavnosti „šolska prehrana“) Na šoli Šlandrove brigade

Kakšna je organiziranost samoupravnega delovanja učencev na naši šoli naj tokrat spregovori Boris Pirc, učenec 7. c razreda, predsednik zbora delegatov za šolsko prahrano pri samoupravni šolski skupnosti učencev.

Zbor delegatov za šolsko prehrano sestavljajo zastopniki vseh razredov. Pri reševanju določenih problemov se najtesneje povežemo z mladinsko in pionirsko organizacijo na šoli. Na zboru delegatov sprejemamo predloge razrednih skupnosti, ki jih komisija za šolsko prahrano zbere in posreduje zboru, posredujejo jih pa tudi razredni delegati, direktno. Zapisnikar vse te skrbno zapiše. (Eden) pomembnejši sklep: „Ostankov kruha ne poznamo!“ je pripomogel, da lahko sedaj naročamo dnevno manj kruha; kruh režemo v tanjše kose, vsak, ki želi, pa lahko vzame dva ali celo več kosov, samo, da le poje.

Delegati sprejete sklepe ali tudi predloge in pobude zbora prene-

sejo v vse razredne skupnosti, kjer na razrednih sestankih ali razrednih urah sprejemajo dopolnitve in le te posredujejo komisiji za šolsko prehrano pri ŠSU.

Predsednik komisije za šolsko prehrano pri šolski skupnosti učencev je Monika Absec, učenka 7. b razreda:

Dejavnost komisije je pomembna. Sestavili smo navodila za dežuranje pri kosilu in pri raznašanju in delitvi malice, le te posreduje za to določen delegat razredni skupnosti, ki je po razporedu, pripravljene v začetku šolskega leta, na vrsti. Pripravili smo tudi navodila – pravila o ravnanju – discipliniranem prihodu v jedilnico, kulturnem uživanju hrane in redu v jedilnici. Za to skrbje vodje omizij pri

malici in vodje skupin pri kosilu.

Pripravili in izvedli ter analizirali smo tudi anketo o priljubljenosti jedi. Izsledke upoštevamo pri planiranju prehrane, zavedamo se pa, da imajo prednost mleko, mlečne jedi in mlečni izdelki v šolski prehrani, ker le-ti vsebujejo tako pomembne gradbene snovi za razvijajoči organizem.

Robert Šraj je učenec 7. d razreda in je član komisije za šolsko prehrano. Zanima ga strojepisje, zato tudi skrbi za tipkanje matric, če so zapisniki seje komisije ali zbora take narave, da bi jih morale prebrati (pozorneje) vse razredne skupnosti. Tudi do sedaj vsa pripravljena „navodila“ in pravila je natipkal Robert.

Jedilnike pripravljamo – sestavljamo s pomočjo mentorice. Robert s svojo ekipo in tovarišico mentorico pa poskrbi, da so le-ti razmnoženi in jih dobi vsaka razredna skupnost.

Petčlanska komisija je zaradi pomembnosti in težavnosti dela pritegnila še dva delavoljna člana.

Analiza našega 4-mesečnega dela je pokazala dobre rezultate. Veseli smo odhajali z zbora delegatov v zadnjem šolskem dnevu decembra 1979. Poudariti moramo, da uspehov ne bi bilo, prav gotovo tako očitnih, če nam ne bi pomagali tovariši učitelji.

Komisija za šolsko prehrano pri šolski skupnosti učencev OŠ Šlandrove brigade

USPEL KVIZ

Mladi člani Zgodovinskega krožka na OŠ Vencija Perka so ob koncu lanskega leta pripravili zanimiv kviz o revoluciji in delavskem gibanju med NOB v domžalski občini.

O njihovem delu smo se pogovarjali z mentorico mladinske organizacije na šoli tov. Vrhovnikovo: „Želela bi, da bi se tudi druge šole lotile podobnih tekmovanj, kajti knjigi o Pomnikih revolucije na našem območju bi naredili krivico, če bi jo kar pozabili. In prav tako tekmovanja se še kako primerna za to, da mladi gojijo ljubezen do domovine, ki se je ne morejo naučiti le iz knjig. Spoznali pa smo tudi veliko vlogo domačega kraja med NOB. Mislim, da je tak kviz še kako primeren

namesto že oguljeno zasnovanih proslav, ki se nagradijo ob različnih praznikih. Mi smo ga posvetili vojakom ob 22. decembru.”

Zmagovalci Urša Žajdela, Peter Kecelj in Janja Moder pa so povedali, da se že pripravljajo za naslednje tekmovanje Tito – revolucija – mir. Pravijo, da radi sodelujejo na takih tekmovanjih, ker jih zgodovina zanima. Vsi sodelujejo pri zgodovinskem krožku, ki ga vodi tov. Vrhovnikova, pripravili pa so že več razstav. Vsakih štirinajst dni se za nekaj ur sestanejo in pripravljajo za delo. Pri njihovem uspehu jim je v veliko oporo tovarišica Vrhovnikova s katero se dobro razumejo, zna jih pridobiti, saj zna narediti tudi zgodovino zanimivo.

Cveta Zalokar

Pismo občanke:

ŽAREK UPANJA IN SREČE SE IMENUJE 20. OKTOBER

Kmalu bo minilo dve leti, odkar me je nenadoma zapustil moj življenjski šopotnik in tako sem ostala na kmetiji sama s sinom, ki pa je moral kmalu na služenje vojaškega roka, saj je od tega že trinajst mesecev. Imam kmetijo z dobrimi pet hektari zemlje, povrhu vsega pa sem že dokaj priletna, saj mi je že šestinpetdeset let in sem težak srčni bolnik, zaradi česar so mi zdravniki prepovedali vsako fizično delo. Prav tega pa zahteva delo na kmetiji, toda kljub številnim prošnjam sinu niso skrajšali služenja vojaškega roka. Tako garam vsak dan od petih zjutraj do desetih zvečer sama, saj je danes zelo težko; če že ne kar nemogoče je dobiti koga za pomoč pri delu na kmetiji. Kljub temu, da sem ostala skoraj sama v tem težkem položaju, pa me vsi le niso pozabili. Zagotovo se me spomni poštar, ki mi od pristojnih služb prinese položnico za davek. Poleg vsega dobim vedno tudi položnico za plačilo mestnega zemljišča, kar se mi zdi še največje ironija, saj so krave v hlevu in gnoj na dvorišču. Zato se tudi resno sprašujem, kaj naj bi to imelo skupnega z urbanim naseljem. Pa še nekdo se je v teh težkih trenutkih spomnil na mene in to je bila preserska mladina. Prišli so in mi rekli, da so mi pripravljeni pomagati. Tako so se dvajsetega oktobra na lep sončen dan pripeljali s kolesi in smo odšli grabit listje za steljo. Bila sem zelo prijetno presenečena in hkrati neizmerno vesela, da so se spomnili na mene. Ta akcija je bila zame tudi velika moralna podpora, saj sem bila že precej razočarana nad družbo, ki le govori in piše o pospeševanju in razvijanju kmetijstva, na pomoč pa ne priskoči, četudi bi vse skupaj propadlo, kar bi se in se pravzaprav še vedno lahko zgodi v mojem primeru. Želim si, da bi moj prispevek izzvenel kot prirčna zahvala preserskim mladincem za izkazano pomoč in da bi več ljudi spoznalo moj primer, ki pa sploh ni osamljen. Mogoče se bo le kaj premaknilo. Mogoče bo še kakšna akcija več za pomoč ostarelim na kmetijah in mogoče se bodo tudi pristojne službe malce zamislile v svoje delo. Posebno dobro bi bilo, da bi tudi današnja mladina v mestih znala ceniti kmečko delo in da bi spoznala kako trd je kmečki kruh, kako dolg delavnik brez prostih sobot in dopusta. Še enkrat se zahvaljujem preserskim mladincem ter jih dajem za vzgled in kot pobudo še drugim mladincem.

Amalija PAVLIN
Preserje, Vaška pot 11

NOVICE IZ OBČINSKE KONFERENCE ZSMS DOMŽALE:

MLADI NE POČIVAMO ...

Obiskali smo vse osnovne organizacije v krajevnih skupnostih. Vodstva mnogih organizacij so se zamenjala, ponekod so prek poletja zaspali. Obiski so jim dali novega poleta, tako da so se uspešno vključili v akcijo NNNP 79. Sedaj so na vrsti obiski v TOZD.

Pripravljeno je bilo srečanje brigadirjev mladinske delovne brigade Slavka Šlandra, ki so bili v Beli Krajini in na Pečah. Na srečanju je bilo prek 50 brigadirjev. Pogovorili smo se o napakah s katerimi smo se srečevali in jih bomo morali v prihodnje odpraviti.

V Krašnji je bilo občinsko kviz tekmovanje MLADOST V PESMI, BESEDI IN SPRETNOSTI. 17 ekip se je pomerilo v poznavanju aktualne politike, gibanja nauvrščenih, SKOJ, ZSM, športa in mediteranskih iger. Z minimalno prednostjo je zmagala ekipa

osnovne organizacije ZSMS DRAGOMELJ, ki bo našo občino zastopala na regijskem kvizu.

Mladinke in mladinci iz osnovne šole Vencelj Perko so na podobnem kvizu v vojašnici Bratstvo in enotnost Moste-Polje s katero Občinska konferenca ZSMS Domžale sodeluje, pripravili kulturni program in okrepili ekipe vojakov v tekmovanju.

* * *

Na posvetu predsednikov osnovnih organizacij iz TOZD smo se dogovorili za nadaljnje delo in se domenili za nekatere kadrovske spremembe.

* * *

Sestali smo se s študenti. Prva naloga: pridobiti čimveč novih v Klub študentov. Kako? Izdali bomo časopis ŠTUDENT NAJ BO, in ga poslali vsem dosegljivim študentom.

Glasilo Občinske konference ZSMS Domžale smo dali ime MI. MLADI. Ima nov lepši ovitek, pestrejšo in kritičnejšo vsebino, bolj pregleden je in pravijo, da zanimiv. Prve kritike so bile zelo ugodne. Tiskamo ga v 350 izvodih. Pošiljamo ga v vse osnovne organizacije (v večje več primerkov), družbene organizacije in društva ... Da bi bilo v vsaki številki vse in za vse smo formirali dopisniško mrežo.

OK ZSMS
(Igor Lipovšek)

Na podlagi 11., 13. in 15. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16-119/67) je izvršni svet skupščine občine Domžale na 69. seji dne 27. decembra 1979 sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi urbanistične dokumentacije

Zazidalni načrt MAČKOVCI, št. projekta 3082.
Zazidalni načrt OBRITNA CONA JARŠE - DO 2, št. projekta 459.

1. člen

Javno se razgne zazidalni načrt MAČKOVCI, št. proj. 3082, december 1978, Biro 71 Domžale in zazidalni načrt OBRITNA CONA JARŠE, št. proj. 459, november 1979, Biro 71 Domžale.

2. člen

Navedena urbanistična dokumentacija bo javno razgrnjena za dobo 30 dni, šteto od dneva objave v Uradnem vestniku občine Domžale.

3. člen

Javna razgrnitev bo na oddelku za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve skupščine občine Domžale, v prostorih krajevne skupnosti Jarše in Simona Jenka Domžale.

4. člen

V času javne razgrnitve lahko delovne organizacije, krajevne skupnosti in občani dajejo pismene pripombe na razgrnjeno dokumentacijo v knjigo pripomb.

Številka: 351-1/80
Datum: 27.12.1979

PREDSEDNIK
izvršnega sveta SOB Domžale
Edvard PETERNEL, l. r.

Zbor občanov Krajevne skupnosti Peče za naselji Peče in Pretrž je na podlagi 2. člena Zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 3/73), 16. člena zakona o referendumu (Uradni list SRS, št. 23/77) ter na podlagi 19. člena statuta krajevne skupnosti Peče sprejel dne 3.12.1979 za del Krajevne skupnosti Peče za naselji Peče in Pretrž

SPREMEMBE SKLEPA

o uvedbi krajevnega samoprispevka za sofinanciranje gradnje in asfaltiranje ceste od Velike vode do Peč proti vasi Pretrž, ki je bil sprejet dne 19.5.1979 in objavljen v Uradnem vestniku občine Domžale št. 8 z dne 15.6.1979.

1. člen

Spremeni se 3. člen citiranega sklepa in se glasi: Krajevni samoprispevek plačujejo vsi občani, ki prebi-

vajo v naseljih Peče in Pretrž.

Samoprispevek plačujejo po naslednji razpredelnici:

1. 1.200 din letno na zaposlenega
 2. 1.200 din letno lastniki manjših kmetij
 3. 1.800 din letno lastniki srednjih kmetij
 4. 2.400 din letno lastniki večjih kmetij
 5. 2 % od pokojnin za tiste upokojence, katerih dohodek iz tega vira presega 1.500 din mesečno.
- Samoprispevek velja oz. se plačuje za dobo 5 /petih/ let od 1.7.1979 dalje s tem, da ga zaposleni lahko plačujejo v mesečnih obrokih po 100 din mesečno. Isto velja tudi za upokojence.

2. člen

Spremeni se 9. člen in se glasi: Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku občine Domžale, uporablja pa se od 1.7.1979 dalje.

3. člen

Te spremembe o uvedbi krajevnega samoprispevka za sofinanciranje gradnje in asfaltiranja ceste od Velike vode do Peč proti vasi Pretrž, ki je bil sprejet dne 19.5.1979 in objavljen v Uradnem vestniku občine Domžale št. 8 z dne 15.6.1979, stopijo v veljavo osmi dan po objavi v Uradnem vestniku občine Domžale, uporabljajo pa se od 1.7.1979 dalje.

Številka: 70/79
Datum: 7.12.1979

PREDSEDNIK
sveta KS Peče
Anton STENKO, l. r.

Na podlagi 162. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 21-224/74, 39-468/74, 5-180/76, 10-381/76, 31-1393/76 in 8-483/78) izdaja davčna uprava skupščine občine Domžale

POZIV

k vložitvi napovedi za odmero davkov občanov

za leto 1979 za zavezance, katerim se odmerjajo davki po preteku leta in za leto 1980 za zavezance, katerim se odmerjajo davki vnaprej za tekoče leto.
Napoved je treba vložiti do vključno 31. januarja 1980.

Napoved za odmero davkov morajo vložiti:

Za leto 1979

1. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, katerim se davek odmerja po dejanskem dohodku, o dohodkih doseženih v letu 1979
2. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev, katerim se davek odmerja po dejanskem dohodku, o dohodkih doseženih v letu 1979;
3. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav, katerim se davek odmerja po dejanskem dohodku, o dohodkih doseženih v letu 1979;
4. Zavezanci davka na dohodke od premoženja in premoženjskih pravic o dohodkih doseženih v letu 1979. Pod navedeno obliko davka spadajo tudi dohodki, doseženi z oddajanjem stanovanjskih ali poslovnih prostorov oziroma zgradb v najem ter dohodki od podnajemnin;
5. Zavezanci davka od premoženja - na posest gozdnega zemljišča za leto 1979. Napoved morajo vložiti občani, ki se po določbah zakona o kmetijskih zemljiščih ne štejejo za kmete, če posedujejo več kot 0,5 ha gozdnega zemljišča in če njihov dohodek v letu 1979 presega 20.000,00 dinarjev oziroma skupni dohodki vseh družinskih članov presegajo 10.000,00 dinarjev letno na družinskega člana;
6. Zavezanci davka iz skupnega dohodka občanov o dohodkih, prejetih v letu 1979. Napoved morajo vložiti občani, katerih skupen čisti dohodek v letu 1979 presega 248.000,00 dinarjev.

Napoved vložijo:

- zavezanci iz 1. točke, ki imajo poslovni prostor, pri davčni upravi občine, na katere območju je poslovni prostor; ostali zavezanci, ki nimajo poslovnega prostora, pa pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče, če pa zavezanec nima stalnega prebivališča na območju občine, na katerem ga imajo njegovi družinski člani, pa pri davčni upravi občine, na katere območju imajo stalno prebivališče njegovi družinski člani;
- zavezanci iz 2. in 3. točke pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče, če pa zavezanec nima stalnega prebivališča na območju občine, na katerem ga imajo njegovi družinski člani, pa pri davčni upravi občine, na katere območju imajo stalno prebivališče njegovi družinski člani;
- zavezanci iz 4. točke, če gre za dohodke od nepremičnin, pri davčni upravi občine, na katere območju nepremičnina leži, če gre za dohodke od premičnin, pa pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče;
- zavezanci iz 5. točke pri davčni upravi občine, na katere območju leži gozdno zemljišče;
- zavezanci iz 6. točke pri davčni upravi občine, na katere območju so imeli v letu 1979 najdalj stalno prebivališče.

Za leto 1980

1. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, katerim se odmerja davek v pavšalnem letnem znesku za leto 1980;

2. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev, katerim se odmerja davek v pavšalnem letnem znesku za leto 1980;
3. Zavezanci davka od premoženja - na posest stavb za leto 1980. Napoved morajo vložiti lastniki stanovanjskih hiš in stanovanj, poslovnih stavb in poslovnih prostorov ter počitniških hiš, ki napovedi v preteklih letih še niso vložili ali se je vrednost stavbe od zadnje vložitve napovedi povečala zaradi investicijskih vlaganj.

Napoved vložijo:

- zavezanci iz 1. točke, ki imajo poslovni prostor, pri davčni upravi občine, na katere območju je poslovni prostor; ostali zavezanci, ki nimajo poslovnega prostora, pa pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče, če pa zavezanec nima stalnega prebivališča na območju občine, na katerem ga imajo njegovi družinski člani, pa pri davčni upravi občine, na katere območju imajo stalno prebivališče njegovi družinski člani;
- zavezanci iz 2. točke pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče, če pa zavezanec nima stalnega prebivališča na območju občine, na katerem ga imajo njegovi družinski člani, pa pri davčni upravi občine, na katere območju imajo stalno prebivališče njegovi družinski člani;
- zavezanci iz 3. točke pri davčni upravi občine, na katere območju je stavba.

Napoved za odmero davkov je treba vložiti na predpisanem obrazcu, ki se dobi pri davčni upravi občine ali pri vratarju občine. Pozivamo zavezance, da napovedi vložijo v roku, določenem v tem pozivu, ker bo za nepravčasno vložitev napovedi odmerjeni davek povečan za 10 % oziroma najmanj 100 dinarjev, zavezancem, ki ne vložijo napovedi pa za 20 % oziroma najmanj 200 dinarjev.

ALI ŽE VEŠ?

- da je delovna skupnost družbenopolitičnih organizacij na enem od zadnjih sestankov sklenila, da namenijo sredstva (5000 din), ki so bila rezervirana za novoletno obdaritev otrok zaposlenih, za lačne otroke v AFRIKI. Obdaritve so se torej odrekli v dobro tistih otrok, ki še trpijo pomanjkanje.

- da je Telesnokulturna skupnost Domžale (v letih 1975 - 1979) namenila sredstva za vzdrževanje športnih objektov takole:

leto 1975	228.340	8 objektov v 6 krajevnih skupnostih
leto 1976	349.440	16 objektov v 11 krajevnih skupnostih
leto 1977	665.925	35 objektov v 12 krajevnih skupnostih
leto 1978	1.221.680	36 objektov v 12 krajevnih skupnostih
leto 1979	978.000	17 objektov v 11 krajevnih skupnostih

- da je trenutno stanje športnih objektov v naši občini naslednje:

nogometna igrišča	9	- ni povsod urejena lastnina
košarkarska igrišča	5	- ni povsod urejena lastnina
balinišča	2	
skakalnica	2	
trim steza	2	
odbojka	2	
bazen	2	
tekališča	2	
strelišča	2	
kegljišča	2	
telovadnice izven šole	3	

- da je bila izvedena analiza ur uporabe hale Komunalnega centra Domžale za obdobje od 1.1. do 26.11.1979. Rezultat je sledeč: med tem obdobjem je bila hala zasedena 2.354 ur; od tega za športno dejavnost iz naslova ur 57 odstotkov, po vrednosti pa 25 odstotkov ter za komercialno dejavnost iz naslova ur 43 odstotkov, po vredno-

- da je Komunalna enota Hidrometala Mengeš do zadnjega junija letošnjega leta izdelala 53 novih komunalnih priključkov na območju Domžal, 24 krat na območju Kamnika, 19 krat na območju občine Ljubljana - Šiška. Realizacija v tem obdobju znaša 3.679.478,05 din.

sti pa 75 odstotkov.

- da je v šolskem letu 1978/79 delovalo na območju domžalske občine 8 popolnih in 8 podružničnih šol s 5412 učenci. Osnovno šolo s prilagojenim učnim programom na Homcu je obiskovalo 225 učencev, od tega 200 v oddelkih organizirane usposabljanja in 25 učencev v oddelkih delovnega usposabljanja.

iz naših krajevnih skupnosti

TRGOVSKI PRIZIDEK ALI GARAŽE

Kmalu bo tri mesece od takrat, ko so stanovalci Blejčeve 9 iz Mengša pisмено poslali pripombe k zazidalnem načrtu Mengeš-Zavrti. Precej na debelo je bilo takrat natisnjeno, da KS ni dala odgovora. Da javnost ne bi bila enostransko informirana in da se ne bi ustavljala ob mnenju nekaterih posameznikov, ki težko razumejo skupne pridobitve, smo se pogovarjali o tem problemu s tajnikom KS Mengeš, z Jožetom Merčunom.

„Najprej bi rad povedal, da KS ni bila obveščena glede pripomb. Na telefonski poziv se je javil tov. Trampuž, ki je bil po naključju prisoten v sobi in je povedal, da sem jaz na dopustu, predsednika sveta ali skupščine, ki ju vsi poznajo, pa ni nihče poklical. Že s te plati se mi zdi zelo enostransko dejanje in je KS utrpela škodo na ugledu. O drugem naj pa odgovorim po točkah:

1) Resnično ni bilo leta 1966 predvideno nobeno povečanje trgovine, kar pa je tudi razumljivo, saj je bila takratna samopostrežna ena najmodernejših te vrste in trenutno ni nihče računal, da bodo potrebe tako hitro narasle. Sicer pa stanovalci o tem niso dobili nobenega zagotovila, na katerega bi se lahko sklicevali in je torej vprašanje neumestno. Modernjšo in večjo trgovino pa vsekakor ta del Mengša potrebuje, saj je čas preraštel ta način kupovanja. Nujni so namreč vozički, ker potrošniki kupujejo predvsem ob koncu tedna, to pa so večji nakupi.

Gledede bojazni, da bi bila peč za centralno kurjavo premajhna, lahko stanovalce potolažimo, da bodo pač dobili močnejšo peč. V tem ni nobene zapreke in ker bodo potrebe večje, bo to tudi potrebno storiti. Tehnično je vsekakor izvedljivo.

Že dolgo je tudi predviden kontejner za odlaganje odpadkov in smeti in to zaprt, če pa tega ni, oziroma ga še ne bo, bo potrebno povprašati sanitarnega inšpektorja, zakaj kaj takega dovoljuje trgovskemu podjetju. Vsekakor je treba na okolje bolj paziti in bo treba ob povečanju temu posvetiti še več pozornosti. Ukrepati pa bo treba na pravem mestu, pri za to odgovornih organih.

2) Vsekakor ne drži, da zazidalni načrt ni bil javno razgrnjen. O tem smo govorili že nekaj let nazaj, na zborih občanov do raznih sestankov, načrt pa je bil javno razgrnjen na domžalski občini mesec dni, kot predvideva zakon. Kdor si ga je hotel ogledati, si ga je torej lahko ogledal. Netočno je tudi, da ni bilo nobenega sestanka s prebivalci Blejčeve 9. Že 23.12.1978 je bil z njimi poseben sestanek, po-

neje pa so se o tem pogovarjali na drugih sestankih in zborih. Vsakdo je lahko povedal svoje mnenje in smo ga tudi upoštevali, če je bilo mogoče. Datum razgrnitve je bil objavljen v Občinskem poročevalcu.

3) V tej točki pridemo šele do jedra problema. Prebivalci Blejčeve 9 bi namesto trgovskega prizidka na vsak način radi prišli do garaž. Bodimo si odkriti, da se zadeva vrti samo v tem krogu. Toda garaže v zazidalnem načrtu niso predvidene, kar je po svoje razumljivo, saj je v tem kompleksu predvidena le gradnja zdravstvene postaje, gasilskega doma in zavarovalnice. Ob teh objektih bi bile garaže neprijeten poseg v skupno ureditev, sicer pa prepustimo zadevo strokovnjakom. Prebivalci Blejčeve 9 bi vsekakor radi garaže na račun trgovskega prizidka. Ker pa garaž ni — žal — nikjer v Mengšu, razširitev trgovine pa je širšega družbenega pomena, bo težko upoštevati mnenje neposredno prizadetih. Ob tem se spomnimo, da smo imeli s temi krajanji že nekaj težav ob gradnji trafo postaje, ko so izgubili okrog 20 m² površine, ne upoštevajo pa, da so z ureditvijo Zoranine ulice pridobili okrog 250 m². Če pa že govorimo o življenjskem prostoru, potem ga bomo z garažami vsekakor bolj pokvarili kot pa s trgovino. Ob garažah bodo lastniki avtomobilov le-te prav gotovo tudi prali, menjavali olje, jih popravljali itd.

4) Prebivalci Blejčeve 9 tudi menijo, da rekonstrukcija tovarne Melodija ne bi bila dobra rešitev in predlagajo rešitev izven strnjene naselja, na to mesto pa naj bi se preselili trgovci. Predlog je vsekakor zanimiv. KS je zaenkrat prepustila ureditev zazidalnega načrta strokovnjakom. Načrt bo v kratkem pripravljen, potem pa bo dan v javno razpravo in bo lahko vsak dal svoj predlog. Da pa se že vnaprej nekateri delajo strokovnjake na tem področju, je nepotrebno. Po strokovni obdelavi bo imel možnost vsakdo pripomniti tudi svoje, če pa bo predlog sprejemljiv ali ne, bomo odločili skupno. Vsekakor ne more širšega družbenega interesa prekriti interes nekaj

ljudi. Če pa bo za tem več krajanov, pa so možni popravki, kot vedno — pri vsaki stvari. Nikakor pa si ne morejo nekateri krajanji lastiti pravico in odločati o tem, kaj bo kdo pridobil in kaj ne, ampak le širša skupnost. Tudi ing. Kovač z Oddelka za urbanizem in gradbene-komunalne zadeve SOB Domžale meni, da je nemoogoče upoštevati želje vseh posameznikov.

35 let po požigu vasi Trojica:

Torej — ko bo približno čez mesec dni javna razgrnitev celotnega zazidalnega načrta, si ga oglejte in vsak predlog, za katerim bodo širši interesi, bo zagotovo upoštevan. Seveda pa je težko pričakovati, da bi namesto povečane trgovine, ki bi jo uporabljalo veliko potrošnikov, začeli graditi garaže za nekaj krajanov.”

CESTA, KI JE SPOMENIK

Pravijo, da je cesta Gorjuša — Brezovica — Trojica — spomenik. Resda je spomenik, ki so ga postavili v prvi vrsti občani sami: z izjemno požrtvovalnostjo, delavnostjo, odpovedovanjem, iznajdljivostjo. Ogromno jim pomeni, saj bo cesta vrnila življenje v te kraje, ki so jih mladi eden za drugim zapuščali. Vrnila bo mladost, vrnila bo zanimanje za življenje in delo na kmetijah, vrnila bo optimizem vsem, ki jih je v vseh teh letih, ko so se asfaltirali kilometri in kilometri cest drugod v dolini — že zapuščali.

Cesta torej pomeni začetek novega obdobja za to dolino, ki je v času NOB toliko prispevala k naši revoluciji, pa je bila v času povojne graditve prav zaradi slabe ceste odmaknjena in težko dostopna.

S to pridobitvijo se poleg optimizma za naprej (ta je gotovo najpomembnejši) vračajo tudi ljudje, ustvarjajo se možnosti za razvoj kmetijstva, zasnovanje kakega industrijskega obrata, kmečkega turizma — skratka prelepim krajem, ki jih urbani občan doslej ni poznal, se sedaj obetajo lepši časi.

Poleg občanov in njihove požrtvovalnosti je treba omeniti tudi celo vrsto delovnih organizacij, ki so prispevale gnotna sredstva. Tu je Kartonažna tovarna Ljubljana, ki vsakoletno oživlja tradicije NOB na območju TROJICE. Gozdno gospodarstvo Domžale, ki je prvo pokrenilo akcijo za izločitev prispevka za cesto, tu sta TOSAMA pa PAPIRNICA Količevo, HELIOS Domžale, TERMIT, cela vrsta krajevnih skupnosti, društev; 140.000 din — pa je prispevala tudi komisija krajevnih skupnosti pri Izvršnem svetu SOB Domžale.

Ob tem velja omeniti, daso svoj prispevek, kot ga predvideva referendum, plačali tudi vsi vikendaši, prostovoljno so prispevala tudi vsa gospodinjstva v krajevnih skupnostih Dob in KRTINA ter mnogi obrtniki občine Domžale.

Skupno z vsemi krajanji pa se je zelo izkazal z vso požrtvovalnostjo in zavzetostjo tudi izvajalec del — NIVO CELJE; vsi strojniki — delovodje in vodilni v tem kolektivu so se močno prizadevali in tako skupno z občani premagali zelo težak teren — od Gorjuše do Trojice.

Podatki:

Zanimivosti o gradnji

— krajanji so na trasi ceste Gorjuša—Brezovica—Trojica opravili ogromno delo. Poleg prispevka v denarju so opravili še 7200 prostovoljnih delovnih ur.

— Požagati so morali preko 300 dreves in seveda izkopati tudi panje.

— Odkopali in zmirirali so 6490 kubičnih metrov materiala.

— Odpeljati je bilo treba 10768 kubičnih metrov materiala, kar je opravil izvajalec del NIVO CELJE.

— Zgrajenih je bilo mnogo nasipov v katerih je 4497 kubičnih metrov izkopenega oziroma odrinjenega materiala.

— Za miniranje so izvrtali 6300 dolžinskih metrov vrtin.

— Vgradili so 8700 kubičnih metrov temponskega materiala.

— Izkopanih je bilo 5 km odvodnih jaskov in 20 cestnih propustov.

— Vgrajeno je 18400 kvadratnih metrov asfaltne prevleke v debelini 6 cm.

— Skupna vrednost investicije tako znaša preko 10 milijonov dinarjev.

OBNAVLJAJO

RAZBREMENILNIK PŠATE

V Topolah, Mengšu in na Loki so bile nekdaj poplave vsakoletna stvar. Ko so 1953. leta zgradili razbremenilnik, se je stanje precej izboljšalo, dokončno pa bo urejeno, ko bo Območna vodna skupnost Ljubljana—Sava razbreme-

(Nadaljevanje na 14. strani)

iz naših krajevnih skupnosti

Predstavljamo vam filatelistično društvo Domžale:

SVET MALEGA VESELJA

Že pred časom so me domžalski filatelisti povabili, da prisostvujem eni od sej njihovega društva. Društvo, katerega sicer ni dosti slišati, pa je vendar prizadevno saj združuje vse one, ki jim zbiranje znamk, značk ali še česa prijeten konjiček in sproščujoče opravilo v prostem času.

Zbrali smo se v domu AMD Domžale, kjer se člani društva običajno shajajo. Skoraj 30 let že obstaja to društvo, zato ima vsekakor tudi svojo (čeprav ne pestro in ne bogato) zgodovino.

V teh letih od leta 1949, ko je bilo društvo ustanovljeno, so pripravili nekaj prireditev. Člani se spominjajo razstave, ki so jo pripravili v sklopu neke druge predstavitev, za javnost.

O tej razstavi se spominjajo, da so zanjo pripravili pregled zbirke znamk in dokumentacijo o KOŠIRJU (to je pripravil Ferdo KOBAL), ki je sicer zbiral podatke o KOŠIRJU. KOŠIR je bil pobudnik sistema o frankiranju znamk kot plačilnega sredstva za poštne storitve.

Poleg omenjene razstave se radi spominjajo tudi — vsak član seveda zase posebej — dogodkov in zanimivosti, ki so spremljale rast filatelističnih in drugih zbirk vsakega člana posebej. Ob pogovoru se nekdo spomni svojih najdragocenejših primerkov, drugi različnih usod znamk, preden so priromale v njegov album, tretji se spominja kako so ga ob odsotnosti okradli in mu odnesli vse zbirke, četrti spet obuja spomine na prijatelje s katerimi je kot filatelista sodeloval itd.

Glavna dejavnost: znamke

Dejavnost društva se ne omejuje zgolj na filatelistično zbiranje; člani so tudi zbiralci kovinskega in papirnatega denarja, različnih

značk, domžalskih žigov, vsekovrstnih odrezkov itd. Prav posebno zanimivo je tudi gradivo o zgodovini domžalske pošte, ki je imela svoj začetek na Brdu, pa je bila tam kasneje ukinjena.

Filatelista ne bi bil filatelista, če se ne bi — vsaj sam pri sebi — nekoliko specializiral. Nekdo se je „vrgel“ zlasti na zbiranje znamk z motivi flore, favne, drugi so si kot kriterij privzeli geografske pojme: Ta zbira „EVROPO“ oni „obe AMERIKI“ naslednji zbira „Združene narode“. Pa še nekaj je, kar mi je povedal predsednik društva Franc JANEŽIČ, ki je zbiratelj znamk že od leta 1924: „Vsak filatelista ima svojo skrivnost, ki jo ohranja le zase, ljubosumno čuva in jo praviloma nikomur ne zaupa. Pač taki smo zbiralci!“

Najti zbiralce
Cilj: med mladimi

Odraslih članov šteje društvo le 34, le 10 pa je mladincev. Prav zaradi tega želijo, da bi se v društvo vključilo čimveč pionirjev.

Že v prihodnje bodo ob mentorstvu Andreja KOVAČA začeli delati krožki na različnih osnovnih šolah. Najprej se je pozivu odzvala osnovna šola Radomeljske čete iz Radomelj, kjer bo krožek najprej začel delovati. Filatelisti upajo, da se bodo kmalu našli zbiratelji tudi v krožkih ostalih šol.

Pomoč društva: strokovna literatura

Društvo kupuje različno stro-

kovno literaturo — in kataloge iz katerih lahko člani društva spremljajo novitete izdaj po vsem svetu. Društvo je tudi naročnik na določeno število znamk iz vseh tekočih izdaj in te znamke na sestankih društva dobijo svoje lastnike.

Ta in druga opravila zaokrožajo

dejavnost filatelista. Njihovo filatelistično delo morda res ni tako zelo družbeno pomembno, gotovo pa je, da člani njihov konjiček sprošča, jim vrača moči za njihovo profesionalno delo, ob tem pa imajo tudi filatelija svojo pomembno poslanstvo.

DOBER DAN, DOMŽALSKI OBČAN

IVO SONC

S prirojeno skromnostjo, značilno za ljudi, ki so že vrsto let vsestransko dejavni, pa sami sebi ne znajo ali nočejo odmeriti, kolikšen je pravzaprav njihov delež h graditvi družbene stvarnosti, me že ob samem prihodu na njegov dom sprašuje: „Le zakaj ste prav mene izbrali za Poročevalca, saj je še toliko drugih.“ In ko kmalu zatem mimograde našteje več funkcij, ki jih trenutno opravlja v krajevni skupnosti, občinskih ali krajevnih organizacijah Socialistične zveze, Zveze rezervnih vojaških starešin, Združenju zveze borcev ter v občinski skupščini, je kaj hitro jasno, da začetna skromnost priča o družbenopolitičnem delavcu, ki je kar naprej v dinamičnem gibanju, nikoli dokončno zadovoljen z lastnim prispevkom v konkretnem okolju.

Ivo Sonc, ki je bil pred upokojitvijo nad 18 let direktor Papirnice Količevo, pa tudi na čelu Občinske konference socialistične zveze, pravi da skorajda ni

organizacije ali društva, zlasti na športnem področju, kjer ne bi tako ali drugače sodeloval kot organizator ali aktiven član. Je tudi kegljač, navdušen je za nogomet, kot vnet šahist pa je dolgoletni predsednik Šahovskega društva Domžale.

Zdaj se veliko ukvarja z informiranjem, je še vedno skoraj na pol zaposlen kot sodelavec za informiranje v Napredku, kjer ureja glasilo „Naš napredek“.

Po upokojitvi tako kot prej

Ko ga pobaram, kakšna je razlika med obdobjem pred upokojitvijo in po njej, se kar ujezi, ker se mu morda zazdi, da vprašanje ni najbolj na mestu. Pravi, da ni bistvene razlike, ker mu družbenopolitično delo tudi sedaj ne pomeni nič posebnega, saj se ni nič bistvenega spremenilo od tedaj, ko je bil redno zaposlen.

(Nadaljevanje na 15. strani)

(Nadaljevanje s 13. strani)

nilnik obnovila. Kot ste lahko videli, tečejo obnovitvena dela že dlje časa. Izvaja jih Hidrotehnik iz Ljubljane. Pobudo pa je dala KS že leta 1973, ko je voda spet nekajkrat poplavlila v Topolah in Mengšu.

Vodja delovnega sektorja Kostja Modec, ki je hkrati predsednik sveta KS Mengeš — kar pomeni, da je bil dobro seznanjen s stanjem — nam je povedal, da bodo obnovili razbremenilnik v dolžini 2,8 km, predračunska vrednost del pa je čez tri stotine milijarde. Gre pravzaprav za nadaljevanje regulacije Pšate, po izsuševanju v Dragomlju, kar je vplivalo na zgornji del toka.

Dela bodo predvidoma končana v maju 1980. leta. Pretok se bo s tem izboljšal s 20 m³/s na 50–70

m³/s. Opravljeno bo 20 tisoč m³ izkopa, prav toliko odvoza. V razbremenilniku bosta povsod zgrajena dva zidova, vmesni deli pa bodo zatravnjeni. Po končanem delu bo potrebno kositi 60 tisoč m² travnate površine.

Z obnovo bo pridobljena tudi stara struga v Mengšu mimo Semešadike, katera je bila prej opuščena. Zdaj bo zopet živa. Ribiči so že vložili vanjo 7000 mladice. Z odvoženim materialom pa je Območna vodna skupnost zasula tudi nekatera smetišča oz. jame, kar daje krajem lepši videz.

Nekaj nejasnosti je bilo glede tega v Topolah, kjer bodo imeli ob deževju delno poplavljenе travnike. Toda dvorišča in hiše bodo odslej varne pred vodo, kar je bistvena prednost, saj je potrebno ščititi ljudi in premoženja. SIV

DRAGI ČLANI KLUBA UPOKOJENCEV — MORAVČE!

Ob seji odbora dne 9. decembra smo poleg drugih zadev razpravljali tudi o prostovoljnem prispevku za umrle člane, o čemer je bila zadeva že pred dvema letoma na konferenci rešena z glasovanjem navzočih, vendar ni bila izvedena dokončno. Vsak član, ki se strinja in bo plačal ob vpisu 100.— din. To je enkratno vplačilo, za umrlega člana pa da bo prispeval 20.— din.

Z deležem vpisa bo zbran delni sklad, da bomo družini umrlega lahko takoj ali čimprej izplačali posmrtnino.

Če pa se kateremu članu predvideni prispevek zdi prevelik ali ga

ne more plačati pa se lahko odloči za 50.— din vpisa in 10.— din za umrlega člana, za kar pa je tudi posmrtnina za polovico nižja.

Naša želja in upanje je, da se bo vse članstvo za predlagane prispevke odločilo, saj želimo umrlemu izkazati spoštovanje z vrednostjo par rožic. Odbor se je odločil naj bi objavili o prednjih podatkih zapis, da je možen pregled vsem članom kluba. Za Novo leto pošljemo iskrene čestitke z željami za dobro zdravje in obilo zadovoljstva.

Odbor Kluba upokojencev Moravče

STALIŠČA SEKCIJSKEGA POSVETA O DRUŽBENI SKRBI ZA OTROKA!

Enotna ugotovitev posveta je bila, da je v občini Domžale dosežen znaten razvoj celovite družbene skrbi za otroke. Glede na hitro se razvijajočo občino, na močno priseljevanje in tudi glede na dnevno delovno migracijo ljudi pa potrebe rastejo tako silovito, da trend razvoja oblik otroškega varstva niti ne pokriva starih potreb, še manj pa zadovoljuje novo nastajajoče.

Posvet je ugotovil, da je tako stanje tudi vzrok za počasno odpravljanje socialne neenakosti med otroci.

Izoblikovana so bila naslednja stališča, ki naj se upoštevajo v srednjeročnih planih SIS in tudi v temeljnih samoupravnih skupnostih:

1. Kljub intenzivni gradnji otroških vrtcev ne dosegamo niti slovenskega povprečja vključenosti otrok v VVZ (občina 26 %, SRS 31,4 %), zato naj javna razprava o programih z vso zavzetostjo oceni dosednji razvoj in se opredeli za hitrejšo zagotavljanje pogojev za varstvo otrok v naslednjem srednjeročnem obdobju.

— Da bi hitreje zadoščali potrebam po vzgoji in varstvu predšolskih otrok, naj zagotavljajo varstvo tudi OZD, kjer je večje število zaposlenih žensk in sledijo primeru in prizadevanjem Slovenijales Radomlje, ki snuje zgraditev manjše otroške ustanove v lastni režiji.

— Združenemu delu predlagamo, da se po končanem programu izgradnje zdravstvenih zmogljivosti in lekarne opredeli za nadaljevanje plačevanja prispevka (0,5 %) iz BOD v korist hitrejši izgradnje vzgojnovarstvenih zmogljivosti.

— Močno podpiramo osnutek družbenega dogovora o združevanju sredstev za graditev objektov družbenega standarda, po katerem bi združevali sredstva v višini 1,5 % iz BOD v naslednjem srednjeročnem obdobju za gradnjo vzgojnovarstvenih, tehnokulturnih in kulturnih objektov družbenega standarda. Pričakujemo pa organizirano in široko akcijo sindikata in ZSMS, da bi v javni razpravi dosegli podporo delavcev temu osnutku.

— Politika denarnih dajatev družinam za vzdrževanje otrok (otroški dodatek) naj bo usmerjena v postopno zadrževanje realne vrednosti otroških dodatkov za višje kategorije v korist nižjih in v delno prerazporeditev v družbene oblike varstva otrok.

— Za razvoj male šole, ki naj bo zlasti okrepljena za tiste otroke, ki niso deležni vzgoje v vzgojno varstvenih ustanovah naj OIS in SOV skupno premotrijo prostorske, kadrovske in druge možnosti ter skupaj načrtujejo optimalen program in se dogovorijo o njegovi konkretizaciji in spremljanju.

Posebno pozornost je treba nameniti uveljavljanju stališča, da naj bodo podružnične šole središče družbenega življenja v KS. Vse šole, zlasti podružnične, morajo živeti s svojim okoljem in tesno sodelovati s samoupravnimi organi, družbenopolitičnimi organizacijami in društvi v KS.

— Osnovne šole imajo pomembno dolžnost usposabljanja in oblikovati mlado osebnost v celovitega samoupravljalca samoupravne socialistične družbe. To narekuje takšno načrtno kadrovske politiko, da se bodo v pedagoške poklice usmerjali najboljši.

— Ob širjenju obsega celodnevne šole, je treba povečevati njeno kakovost z nadaljnjim razvijanjem svobodnih interesnih aktivnosti, ki otroku dajejo možnosti razviti njegove sposobnosti.

— Veliko pozornost je treba posvečati pomenu knjige za otroke in tudi zagotavljanju le-te ob solidarnosti učencev in staršev (posojanje, podarjanje ipd.).

— Prehrana otrok je odločujoč dejavnik za zdravje otrok. Le-ta je v občini razvita, kljub vsemu pa bo treba razrešiti vrsto vprašanj. Nekatera od teh so strokovne narave (normativni) druga pa socialne. Četudi je dolgo obdobje veljalo pravilo, da starši ne prispevajo k stroškom za osebne dohodke kuharskega osebja, pač pa le za materialne stroške, je v letu 1969 porušeno to načelo, brez, da bi bilo posebej obrazloženo delavcem v združenem delu.

Vsi starši ne glede na zmogljivosti prispevajo enako za šolsko prehrano. Ceno določa šola, zato med šolami ni usklajena. Predlagamo, da se tudi na tem področju uvede sistem plačevanja po zmogljivosti staršev.

V šolski prehrani je močnejše upoštevati potrebe otrok zaposlenih staršev ali vozačev, ki dostikrat nimajo doma niti zajtrka.

— V programih OIS in izvajalcev je treba konkretizirati družbeno skrb za učence — vozače, vključujoč postaja-

lišča, varstvo pri čakanju na prevoz in podobno. Zlasti je pereč problem vozačev v delavnici pod posebnimi pogoji v Mengeš.

Kljub doseženi kvaliteti zdravstvenega varstva otrok so prisotne še pomanjkljivosti. Še vedno je pereče vprašanje zobozdravstvenega varstva otrok, ker so zobne okvare problem celotne populacije otrok. Okrepiti je treba dispanzersko delo, službo na domu in zdravstveno prosvetljevanje staršev. Načrtovana zakonska svetovanja obetajo premike tudi na tem področju.

Doslej smo še premalo storili za organizirano in množično letovanje, zimovanje in rekreacijo otrok.

Dogovoriti bi se morali za združevanje vodstva za pridobitev ustreznega objekta ob Jadranski obali in izkoristiti vse možnosti, ki jih imamo v občini od naravnih pogojev do razpoložljivih objektov.

— Telesno—kulturna dejavnost mora biti bolj usmerjena k razvijanju množičnosti, krepitvi zdravia otrok in odpravljanju telesnih okvar.

— V okviru programa socialnega skrbstva je poleg različnih oblik denarnih pomoči za zagotavljanje socialne varnosti izredno pomembna skrb za otroke v slabem okolju in neurejenih družinah ter preventivna dejavnost. Delovne organizacije morajo nuditi več možnosti za zaposlovanje invalidne mladine.

Celoviteje je treba uskladiti socialno politiko v okviru SIS ter socialno dejavnost različnih nosilcev na vseh področjih (zdravstvo, šole, služba socialnega skrbstva ...).

— Socialni položaj družine z razvoji-

no prizadetim otrokom je oceniti tudi na podlagi izračuna stroškov za takšnega otroka, upoštevati, da mati največkrat ne more biti v delovnem razmerju. Na podlagi ocene je treba opredeliti višino denarne pomoči.

— V razpravi o predlogu o podaljšanem porodniškem dopustu na eno leto, ne smemo biti enostranski. Gre za dohodkovne možnosti v združevanju sredstev, po drugi strani pa za potrebno delovno dobo žensk za pridobitev pravice do pokojnine. Četudi bi sredstva bila na voljo, ni sprejemljiva teza, da bi podaljšani porodniški dopust vplival na podaljšanje potrebne delovne dobe.

Na posvetu smo opozorili tudi na potrebo po planiranju prostora za otroke v KS, tako potrebe po igriščih, zelenih površinah, kot tudi lokacije novih šol in VVZ za daljše obdobje.

Posvet meni, da je programe društev, družbenih organizacij z vso pozornostjo premotriti ter jih vključiti v ustrezne SIS.

ZAKLJUČEK POSVETA:

Leto 1980 bo zahtevalo maksimalne napore za stabilizacijo gospodarstva in s tem v zvezi največje, odgovorno varčevanje. Varčevanje na škodo otrok posvet odklanja.

Posvet priporoča vsem SIS, ki s svojimi programi in preko svojih izvajalcev kakorkoli zadevajo otrokovo življenje, položaj in razvoj, da med seboj skrbno in z vso odgovornostjo uskladijo programe, za skupne naloge pa se trdno dogovorijo, kaj bo posamezna SIS programirala, kdo bo to storil, kdo združeval sredstva in koliko, skratka, ne sme biti nedogovorjenih in neusklajenosti zadev.

IZ ŽIVLJENJA IN DELA RADIO KLUBA YU 3DRM V MORAVČAH

Tudi v Moravčah že vrsto let deluje radio klub. Ko so bili premagani začetni problemi v zvezi z registracijo, prostori in osnovnimi potrebščinami, se je začelo tudi samo delo na radijski postaji. To je bila stara UKV postaja, toda prvih entuziastov to sploh ni motilo. Vzpostavili so veliko število zvez s sosednjimi republikami in tudi nekaterimi tujimi državami. Na tak način se je začelo širiti prijateljstvo in vest o delu kluba v KS Moravče je prodirala v svet. Sedaj Moravče niso bile več neznane v širšem okolju. Marsikateri radio amater je povprašal kje točneje ležijo Moravče, kakšni so njeni kulturni in zgodovinski spomeniki, beseda je nanesla tudi o naravnih zanimivostih in teh v moravški okolici res ne manjka.

Nekaj let kasneje je klub dobil prvo KV postajo in s tem mu je bilo odprto okno v svet. O delu radio kluba so slišali po celi Evropi; naši signali so segali do Amerike, Afrike, Japonske, Avstralije. S takim delom pa smo v svetu predstavljali tudi Jugoslavijo. Za radio amaterje ni meja, ki bi ločevali narode med seboj in jih omejevali znotraj posameznih držav. Naša osnovna naloga je širiti prijateljstvo in povezovati narode v miru. Tu ni važna barva kože ali pa politično prepričanje, važno je povezovanje in sodelovanje v miru.

Posebej zanimivo je takole kramljati s prijateljem z Japonske in kar čudno se sliši ko ti zaželi dober večer, pri nas pa je sonce visoko na nebu. In pogovor steče o vsem mogočem. Primerjamo svoje postaje, pogovarjamo se o športu,

zanimivostih posameznih dežel, o vremenu, kar je včasih izredno zanimivo kajti kar ne moreš si čisto jasno predstavljati ko ti na primer kolega iz Argentine govori o zimi tam sredi julija, pa čeprav smo se o tem učili že v osnovni šoli.

Posebna draž radio amaterizma pa je tako imenovana QSL kartica, ki je dokončno potrdilo o vzpostavljeni zvezi. Na tej kartici, ki je oblike razglednice so vsi potrebni podatki o radio klubu, datumu in času vzpostavljene zveze ter ime operatorja.

In zato vsak radio operator z nestrpnostjo pričakuje kartice z oddajalnimi držav. Nekateri imajo urejene cele albume.

Naša vloga pa ni samo v misiji miru, kajti neštetokrat se je zgodilo, da so ravno radio amaterji prvi pomagali ob raznih elementarnih nesrečah. O potresu v Skopju je svet najprej izvedel preko radio amaterjev. Ko ni bilo elektrike in so bili potrjeni telefonski vodi v Črni gori, so radio amaterji s svojimi postajami in agregati pomagali civilni zaščiti in sploh ljudstvu premostiti najbolj kritične momente takoj po katastrofi.

Naš klub je sodeloval tudi v akciji NNNP. Takšne in podobne akcije pa bi morale biti še večja vzpodbuda dela klubov, kajti tako bi lahko še bolje prikazali našo usposobljenost in pripravljenost v vsaki situaciji. Lep dokaz temu je med drugim tudi telegram tov. Titu, ki so ga poslali pionirji domžalske občine s pomočjo radio amaterjev.

Matjaž Kočar

(Nadaljevanje s 14. strani)

„Kdor je voljan delati, si nabere toliko funkcij, kot jih hoče“, ugotavlja in pri vsem tem ga moti, da premalo ljudi enako zavzeto sodeluje v politični dejavnosti.

„Več ljudi bi moralo biti vključenih, angažiranih; nemogoče je, da bi vsakdo v redu opravljal delo, če si nabere preveč funkcij. Ena funkcija potegne za sabo toliko in toliko drugih, kar ni v redu“, razmišlja. Tudi on se sooča z resnico, ki ni tuja najbolj zavzetim aktivistom.

„Veliko zadolžitev vzame veliko časa in človek opravlja delo z veseljem dokler ga preveliko nalog ne začne obrambenjevati. Tedaj izgublja elan in polet za družbenopolitično delo, ki se mu enostavno začne upirati“, pravi tovariš Sonc.

Sestanek naj bo pripravljen

Družbena stvarnost ga živo zanima. Sogovornik ima občutek, da hoče stalno delovati, sodelovati v spreminjanju sedanjih razmer. Moti ga pretirano sestankovarje in hitro se razgovori o tej

problematiki. Ni mu všeč, ker mnogi ne znajo voditi sestanka, tako da se razprava zavleče v nedogled. Takole razmišlja: „Kdor je discipliniran, je mnogokrat kaznovan, kdo največ zamudi na sestanku, hoče ponavadi največ povedati. Seje bi morale biti bolj pripravljene, saj naš način družbenega življenja zahteva veliko sestankov. Tisti, ki vodi sestanek, mora vedeti, kdaj mora razpravo vzpodbuditi. Nikjer ni rečeno, da je treba za vsako stvar na sestanku na dolgo govoriti. Če se ljudje z vsem strinjajo, je seja lahko samo potrditev nečesa.“

Šah mu je hobi

Že dolgo se ukvarja s šahom. Vsi večji uspehi Šahovskega društva Domžale so povezani z njegovim imenom, pa če spomnimo na večletno uspešno boro društva na tekmovalnih zveznega pomena ali na tradicionalni turnir Hering—Zupančič, ki je prejšnje leto zaznamoval 15—letnico obstoja.

„S šahom sem imel posebno veselje ves čas, to je moj hobi. Človek se

(Nadaljevanje na 16. strani)

UNIVERZALE industrija oblačil
TOZD Konfekcija
DOMŽALE, Kidričeva 4
Komisija za delovna razmerja

O B J A V L J A proste delovne naloge

KV KOVINARJA za vzdrževanje šivalnih strojev

V poštevek pridejo kandidati s poklicem ključavničarja, strugarja, preciznega mehanika ali drugim poklicem kovinarske stroke — možnost priužitve.

Pogoj za zasedbo je odslužen vojaški rok.

Osební dohodek cca 8.000.—din.

Prijave sprejema kadrovska služba UNIVERZALE, industrija oblačil Domžale, Kidričeva 4.

SMUČARSKI TEČAJI

ZTKO Domžale v so delovanju s SD Mengeš, SD Domžale in SK Ihan organizira začetniške tečaje za alpsko smučanje ter smučarske teke.

1. Smučarski tečaji — alpsko smučanje bodo v dneh od 26.1. — 10.2.1980, in sicer:

I. Tečaj v izvedbi SD Mengeš — od 26.1. — 1.2.1980, za interesente z območja Mengša in okolice.

II. Tečaji v izvedbi SD Domžale — od 3.2. — 6.2.1980, za interesente z območja mesta Domžal in ožje okolice.

III. Tečaj v izvedbi SD Domžale — od 7.2. — 10.2.1980, za interesente z območja Moravč, Lukovice in Brda.

2. Tečaji bodo v Kranjski gori. Organiziran bo dnevni avtobusni prevoz z odhodom ob 7. uri in povratkom okoli 18. ure — izredni prevozi avtobusov.

3. Cene tečajev:

— tečaj za mladino — začetniki 600 din

— tečaj za mladino — nadaljevalni 700 din

— tečaj za odrasle — enotno 1.000 din

V ceno tečajev so vračunani stroški prevoza, žičnic in strokovni kader

4. Prijave sprejemajo pri:

— SD Mengeš — društvena pisarna

— SD Domžale — društvena pisarna ali pri tov. Mali Maja

— ZTKO Domžale — hala Komunalnega centra Domžale.

Interesenti z območja Moravč in Lukovice se lahko prijavijo pri poverjenikih v osnovnih šolah Jurij Vega Moravče, Janko Kersnik Brdo.

Prijave sprejemajo do 20.1.1980.

5. Prijave za tečaje smučarskih tekov sprejema SK Ihan — Rak Franc.

ZTKO DOMŽALE

(Nadaljevanje s 15. strani)

potem, ko je vprežen tudi kot organizator, tega ne more znebiti." V šahovski organizaciji je aktiven, toda kot meni, je to lahko dvorezen meč, saj si kaj hitro, kar naenkrat odgovoren za vse, še posebej, če se zavedamo, kako malo je predanih šahovskih organizatorjev. Rad je tam, kjer se kaj naredi, večkrat ponavlja. Krmilo šahovskega društva je na zadnjem občnem zboru delno prepustil drugemu, saj je zdaj podpredsednik društva. „Postopoma bi morali delati mlajši, starejši so svoje več ali manj že dali. Mlajšim je treba dati odgovorne naloge na vseh področjih. Moti me tudi to, da ponekod starejši hočejo še prekrčevito držati stvari v svojih rokah, namesto da bi gradili na mlajših.“

Pred krajevno skupnostjo se veliko nalog

Kritično se ozre na krajevno skupnost Toma Brejca Vir, kjer je dejaven. Pred njo je še veliko nalog, čeprav je težko reči, do kdaj in kako jih bo moč uspešno izvajati, če bo še naprej število aktivnih občanov majhno, odločno pribija.

„V krajevni skupnosti ne moreš računati, da bo administracija vse opra-

vila, saj strokovne službe pomagajo le do določene meje. Morali bi dobiti pregled, evidenco o občanah v skupnih službah, namesto tega pa mora krajevni aktivist pogosto hoditi od hiše do hiše.“

Se bi lahko kramljali. Tovarš Ivo je že takšen, da na vse probleme gleda z več plati, rad je kritičen, pove naravnost, kar misli, rad opozarja na nepravilnosti, kot da so pozitivni premiki razumljivi sami po sebi in naša dolžnost. Ob vsakem družbenopolitičnem utrinku ima pri roki svoje misli, izkušnje in poglede.

Še vedno je polno zaposlen, sodeluje s časopisi, rad sestavlja križanke, piše, rad je z ljudmi, posebno s tistimi, s katerimi je preživel dolga leta v Papirnici, pa naj si bo to neposredni sodelavec ali delavec za strojem. Rad je skratka tam, kjer se kaj dogaja, kjer se nekaj naredi ali kot pravi sam: „Biti družbeno aktiven, pomeni tudi nekaj narediti.“

Ni treba, da je bo tej izjavi prepričevalen. Njegovo dosedanje delo priča, da mu bo prejšnja misel, čeprav je zakoračil že v 60. leto, stalna spremljevalka v okolju, kjer živi in deluje.

Jože Skok

Cenjene stranke obveščamo, da čistimo tudi preproge, tekače in tapison ter vsa usnjena oblačila iz velurja, semiša in gladkega usnja.

Čistimo strokovno in hitro. Cene konkurenčne!

Usluge čiščenja vršimo v kemični čistilnici na Rodici (bivša železniška postaja), sprejemnico pa imamo tudi v Domžalah, Ljubljanska cesta 84 na dvorišču.

Se priporočamo!

Kemična ekspresna čistilnica

J. ZOREC

Domžale — Rodica

**KLJUČAVNIČARSTVO JUHANT
JARŠE 15 — 61230 DOMŽALE**

O B J A V L J A
prosto delovno mesto

SAMOSTOJNEGA KLJUČAVNIČARJA

Zaposlitev možna takoj!

**OSNOVNA ŠOLA JURIJ VEGA
MORAVČE**

Komisija za medsebojna delovna razmerja

R A Z P I S U J E
prosta dela in naloge

KUHARICE V ŠOLSKI MLEČNI KUHINJI

za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pogoj: kvalificirana kuharica, nastop 1.2.1980.

Prijave sprejema tajništvo šole.

Nogometni klub Domžale prireja pod pokroviteljstvom Antene tradicionalni zimski turnir v malem nogometu v hali Komunalnega centra Domžale.

Prijave do 30. januarja 1980.

**Združenje obrtnikov in
ONPZ ZORA Domžale**

v a b i t a n a

PREDPUSTNO DRUŽABNO PRIREDITEV

dne 9. februarja ob 20. uri v dvorani „Induplati“ Jarše.

Igral bo ansambel F. LIPIČNIK—a

Prodaja rezervacij pri Foto Majhenič in ONPZ ZORA Domžale.

Z A H V A L A

Dedek Mraz in ZPM Domžale se zahvalujeta OK SZDL in Občinskemu sindikalnemu svetu Domžale za pomoč pri pripravi programa. Zahvaljujemo se tudi prizadevnim lutkarjem in njihovim mentoricam iz osnovnih šol Krašnja, Josip Broz—Tito in Šlandrove brigade za kvalitetno pripravljene lutkovne predstave: VVZ in osnovni šoli Olge Avbelj iz Homca ter vsem krajevnim skupnostim za pomoč pri realizaciji programa in seveda vsem naslednjim OO sindikata, ki so imele razumevanje za pripravo enotnih prireditev in so finančno priskočile na pomoč: delovna skupnost DPO SOb Domžale, Lekarna Domžale, Hidrometal Mengeš, Zora Domžale, Zdravstveni dom Domžale TOZD—a SOZV in ZV, Biotehnična fakulteta Groblje, Avtoservis Domžale, Center srednjih šol, Osnovni šoli Josip Broz—Tito in Vencija Perka, Gostišče Konjšek Trojane in še Kulturna skupnost Domžale, OIS Domžale in Sindikalni svet občine Domžale.

ZPM občine Domžale

ZAHVALA

Ob boleči, mnogo prerani izgubi naše drage žene
in mame

MARIJE OVCA

roj. Gašperič

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem, govorniku za tolažilne besede, Moravski godbi, delovni organizaciji MELODIJA Mengeš, Osnovni šoli Jurij Vega Moravče, ki ste jo tako številno pospremili na zadnji poti, ji darovali cvetje ter izrekli iskreno sožalje in pomagali v težkih dneh. Posebna zahvala tudi Zdravstveni postaji Moravče-Domžale, ter Klinični bolnici v Ljubljani in bolnici v Sežani, ki ste ji pomagali v boleznih v težkih dneh. Posebna zahvala pa še medicinski sestri v bolnici v Sežani.

Žalujemo mož in sin

ZAHVALA

Ob tragični in nenadomestljivi izgubi našega dragega
moža, očeta, sina, brata in strica

FRANCIJA GORJUPA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki so počastili njegov spomin, mu darovali cvetje in ga tako številno spremili na njegovi prerani zadnji poti, ter za vsa izrečena sožalja. Posebej se zahvaljujemo kolektivu Papirnice Količevo, govornikom za poslovilne besede, pevskega zboru „Rudolf Božič“, cerkvenemu pevskega zboru ter župniku za poslovilni obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žalujemo vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža,
očeta in starega očeta

JOŽETA PERGARJA

iz Sp. Prapreč

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga spremili na zadnji poti in darovali cvetje. Posebej se zahvaljujemo pevcem iz Moravč, GD Lukovica, Tonetu Kosu za poslovilne besede ter župniku z Brda za tople tolažilne besede in lepo opravljeni pogrebni obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žena Ivana, hčerki Jerica in Jožica.

ZAHVALA

Ob boleči, mnogo prerani izgubi našega moža,
očeta in brata

GREGORJA SERKO

iz Kolovca

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga tako številno pospremili na zadnji poti, mu darovali cvetje, nam izrekli sožalje in pomagali v težkih dneh. Zlasti naj velja naša posebna zahvala dr. Svoljšku. Zahvaljujemo se sodelavcem GG Domžale in Kamnik, delovnim organizacijam ŠTOL Duplica, Slovenijales Radomlje in Napredku Domžale. Zahvaljujemo se tudi župniku za opravljen obred.

Žalujemo: žena Marija, sinova Lado in Igor, hčerki Marinka in Štefka,
brat Niko, sestri Marjeta in Nina.

ZAHVALA

Ob boleči, mnogo prerani izgubi našega
dragega, nepozabnega

ACIJA ŠKRLEPA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti, mu darovali vence in cvetje. Posebno zahvalo smo dolžni sodelavcem in delovni organizaciji TOSAMA za

izraženo veliko pozornost, Štefanu Rozmanu za sočutne besede, oktetu TOSAMA in godbi.

Najlepša hvala za vso pomoč v najtežjih dneh družini Klemenčevi, njegovemu prijatelju Darotu in g. župniku za opravljen obred.

Vsem še enkrat lepa hvala za sočustvovanje in izražena sožalja.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage tete

MARIJE BOTTAS

roj. Kušar

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, hvala vsem, ki ste jo v velikem številu spremili na njeni zadnji poti in ji darovali cvetje.

Najtoplejšo zahvalo smo dolžni osebju v Domu počitka Mengeš za dolgoletno skrbno nego in lajšanje težkih zadnjih ur njenega življenja. Posebej se zahvaljujemo za lepe poslovilne besede organizacijam ZVVI in ZB NOV Mengeš, zahvaljujemo se organizaciji združenega dela TRAK Mengeš, pevskega zboru upokojencev iz Domžal za žalostinke, ter duhovniku za lepo pogrebno slovesnost.

Vsem in vsakomur posebej pristrčna hvala.

Njeni sorodniki

V SPOMIN

MARIJA GRINTAL

Marija Grintal je bila rojena pred 71. leti na Prevojah v številni kmečki družini, svojo mladost pa je preživljala v Dobu in kasneje na Viru, kjer je delala pri Leonardijevih. Med NOB je bila na strani tistih, ki so pomagali borcev in aktivistom in je

bila povezana tudi s sodelavci v različnih tovarnah. Tako je skrbela za prenašanje partizanske pošte in za nemoteno delovanje partizanske javke "RAJKO 2", ki je bila velikega pomena na tem območju. Bila je zanesljiva, skromna in marljiva in izredno tiha. Takšno je bilo tudi njeno zadnje slovo na dobskem pokopališču, kjer so se od nje poslovili številni borci in krajanji in ji začeli tihega počitka v poslednjem domu.

grupe odredov in bil v NOB vse do konca vojne. Po osvoboditvi se je preselila v Domžale in se vključila v delo družbenopolitičnih organizacij. Vse do upokojitve je delala v Tosami in tudi tu delala v samoupravnih organih. Tovarišica Ana je bila marljiva in skromna in je skupaj s sodelavkami vedno skrbela za boljši utrip sredine, v kateri je delala. Ob zadnjem slovesu so se od nje posloviti številni občani in predstavniki DPO Krajevne skupnosti Tomo Brejc Vir in se ji zahvalili za njeno delo v najtežjih časih našega obstoja.

ANA ARMENI

Na domžalskih Žalah smo se 3. januarja poslovili od tovarišice Ane Armeni. Pokojnica se je rodila pred 66. leti v Domžalah v delavski družini, ki je štela šest otrok. Svojo mladost je preživljala v najtežjih časih prve svetovne vojne in nato delala v tovarni Induplati v Jaršah ter pozneje v Saturnusu. Tu se je spoznala tudi z Pepco Kardelj in Luko Leskovškom in začela delati v naprednem delavskem gibanju. Tudi v času druge svetovne vojne je svoje delo nadaljevala, njen mož pa je že 1942, leta odšel med borce Druge

POPRAVEK

Pri objavi zahvale IVANA VERBIČA, ki je bila objavljena v 14. številki z dne 28.11.1979, je pri naštevanju gasilskih društev pomotoma izpadlo GASILSKO DRUŠTVO TRZIN. Za pomoto se opravičuje uredništvo.

OBVESTILO DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM!

Izvršni odbor Kluba samoupravljalcev Domžale je na zadnji seji sprejel sklep, da ne bo vsak prvi ponedeljek več organizirane PRAVNE POMOČI, ker ni bilo dovolj interesentov. Organizirana pa bo NOVA OBLIKA pravne pomoči občanom, ki bo obsegala:

- nudenje pomoči z direktnim obračanjem na naslov: Klub samoupravljalcev Domžale, Kolodvorska 6, ali na telefon: 721-082 in 722-278;
- v pisni obliki na navedeni naslov, na katerega bo posredovan tudi pisni odgovor;
- na podlagi dogovora bo mogoče dobiti ustni odgovor tudi pri samem pravniku.

Uradne ure so vsak dan, razen sobote, od 6,30 do 14. ure, ko se lahko osebno ali telefonično obračate za pravne nasvete.

Izvršni odbor

Domžale – Kamnik:

NAŠA MEDOBČINSKA NOGOMETNA ZVEZA

Malokdo ve, da imata Domžale in Kamnik svojo medobčinsko nogometno zvezo. Pa še res je: 22. avgusta je bila ustanovljena in tako bosta naši dve občini sami sebi rezali nogometni kruh – ter načrtovali uspehe in obžalovali neuspehe. O tej novi obliki organiziranosti nogometa v naših dveh občinah je spregovoril Janko Šuštar, dolgoletni športni delavec in funkcionar.

Vsekakor lastna medobčinska nogometna zveza Domžale – Kamnik pomeni velik korak naprej. Medtem ko so se nogometni sodniki že organizirali v svojo medobčinsko organizacijo, pa nogometni trenerji take zveze še nimajo. Težava je v tem, da trenerji, ki so sodeč po delu v klubih dokaj prizadevni, ne kažejo nobenega zanimanja za delo v selekcijah ali kakem medobčinskem organu.

(zlasti rekreacijskih, kamor so vključeni športniki od 15 – 50 let) pogledimo s čim pravzaprav domžalsko – kamniška nogometna zveza razpolaga:

- moštev
- 13 članske rekreacije
- 12 pionirskih moštev
- 4 moštva tretje selekcije
- 1 moštvo četrte selekcije
- 1 moštvo pete selekcije.

Kakšne so koristi?

Ob preosnovi organiziranosti nogometa v domžalsko – kamniškem območju obetajo, da bo tekmovanje več, zaradi krajših relacij bodo stroški manjši, lasten bo vodstveni kader tekmovanj, ki je že doslej delal zgolj prostovoljno, brez gmotnih nagrad.

Medtem ko dosedanja sistem ni pomenil vzpodbude niti za igralce, niti za gledalce, pa nova organiziranost obeta večje zanimanje obojih. Publika bo raje gledala zanimive tekme, med katerimi bo skoraj vsaka derbi, motive pa bodo imeli tudi igralci sami.

Za osvežitev jesenskih nogometnih dogajanj pa si oglejte dve jesenski nogometni tablici:

13 klubov – 1800 nogometašev

V novoustanovljeni nogometni zvezi Domžale – Kamnik je 13 klubov: devet jih je iz domžalske občine, štirje pa iz Kamnika. Domžalski nogometni kolektivi so včlanjeni seveda v Zvezo telesno-kulturnih organizacij Domžale, Kamniški pa v ZTKO Kamnik. V medobčinski nogometni ligi je v 13 klubih delujočih kar 1800 nogometašev, kar je številka s kakršno se ne more pohvaliti nobena druga podobna zveza, hkrati pa tudi dokaz priljubljenosti in razširjenosti nogometa kot športne panoge.

Kaj vse imamo?

Medtem, ko nam zagotavljajo, da bo z novo organiziranostjo več tekmovanj

LESTVICA ČLANOV – REKREACIJA

V MNL DOMŽALE – KAMNIK po končanem jesenskem delu tekmovanja

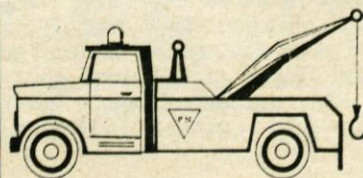
1. RADOMLJE	10	7 2 1	47 : 22	16
2. DOMŽALE	11	6 4 1	40 : 22	16
3. LUKOVICA	11	7 2 2	38 : 22	16
4. INDUPLATI	11	6 2 3	37 : 22	14
5. IHAN	11	5 2 4	37 : 20	12
6. MORAVČE	11	5 2 4	34 : 23	12
7. KOMENDA	11	2 7 2	21 : 30	11
8. MENGEŠ	10	4 2 4	21 : 17	10
9. KAMNIK	11	3 4 4	30 : 31	10
10. ENOTNOST	10	3 3 4	25 : 21	9
11. VIRTUS	11	3 2 6	21 : 31	8
12. DOB	11	2 2 7	24 : 53	6
13. NAPREDEK	11	0 0 11	12 : 74	0

VSEM OZD IN OBRTNIKOM!

Spremeni se račun za sofinanciranje programov in planov KS v občini Domžale iz 50120-842-006-8173 na 50120-842-006-82224.

Člani Radiokluba YU3DMN iz Kamnika se iskreno zahvaljujemo Radioklubu YU3CAB in njihovim članom za nudeno pomoč pri organizaciji republiškega tekmovanja v radiogoniometriju ali „lovu na lisico“ ob praznovanju 750-letnice mesta Kamnika.

POSTAJA MILICE DOMŽALE sporoča vsem, da v letošnjem letu ni pošiljala novoletnih voščilnic, ker je 1.000 din nakažala za izgradnjo ONKOLOŠKEGA inštituta Ljubljana.

Avtovlečno službo vršim na vseh relacijah NON-STOP

NOVAK Pavel
Tovarniška 27
Preserje, p. Radomlje
Tel. (061) 721-784

SLOVENIJALES lesna in pohištvena industrija RADOMLJE

Odbor za medsebojna razmerja

OBJAVLJA prosta dela in naloge:

1. 2 INŽENIRJA LESARSTVA – pripravnika
2. EKONOMSKI TEHNIK – obračun OD
3. VEČ DELAVK za delo v proizvodnji pohištva

Pogoji:

1. višja ali visoka izobrazba lesne smeri
2. srednješolska izobrazba ekonomske smeri

Pismene ponudbe pošljite v 15 dneh na naslov: Slovenijales, lesna in pohištvena industrija Radomlje, odbor za medsebojna delovna razmerja.

KOMUNALNO GOSPODARSTVO MENGEŠ, p.o. MENGEŠ, Prešernova cesta 2

OBJAVLJA prosta dela in naloge:

- za zidarje
- za ključavničarje
- za delavce za priučiitev v zidarski in ključavničarski stroki.

Delo se združuje za določen čas.

Vsa pojasnila dobite na upravi podjetja.

OGLAS

Prodajam rabljen šotor za 3 osebe (2,50x4,50) z dnevnim predprostorom, televizor „ISKRA“, radio na gramofon in peč na olje. Vse dobro ohranjeno in po ugodni ceni.

TELBAN, Vaška pot 21, 61235 Radomlje.

OGLAS

Po 4 ure dnevno, izmenično dopoldan in popoldan bi čistila in pospravljala prostore.

Naslov: TUNJIĆ Stjepan in Danica, Prešernova 1, Domžale.

OGLAS

V mesecu novembru sem na Viru, blizu transformatorja izgubila ročno žensko uro švicarske znamke z datumom. Prosim poštenega najditelja, naj jo vrne na naslov: Marija Zibelnik, Vir, Bukovčeva 25, Domžale.

OGLAS

Kupim garsonjero v Domžalah ali Mengšu. Ponudbe oddajte v uredništvu glasila pod šifro „GARSONJERA 80“.

OB 80-LETNICI SKLADATELJA MATIJE TOMCA

Med številnimi glasbenimi prireditvami ob 80-letnici rojstva skladatelja Matije Tomca, ki so potekale v širšem slovenskem prostoru, je bil tudi v Domžalah organiziran glasbeni večer.

Pred tem večerom je bil sprejem pri predsedniku skupščine občine Domžale, katerega so se poleg predstavnikov javnega, političnega in kulturnega življenja naše občine udeležili tudi akademski slikar Božidar Jakac, znani dirigent Partizanskega pevskega zbora Radovan Gobec, mladinski skladatelj Janez Bitenc in Tončka Marolt, žena nekdanjega dirigenta Akademskega pevskega zbora Franceta Marolta. V priložnostnem nagovoru je razvnetel Glasbene šole Domžale Stane Habe pozdravil slavljenca in prisotne, orisal njegovo plodno delo na glasbenem področju in mu čestital ob visokem življenjskem jubileju. Ob tej priliki je prof. Matija Tomc prejel tudi najvišje kulturno priznanje občine Domžale Kersnikovo plaketo, ki mu je bila podeljena na slavnostnem koncertu.

O življenju in delu ter o glasbenem večeru pa je za naše glasilo napisal nekaj misli skladatelj Janez Bitenc.

Matija Tomc, slovenski skladatelj, je 25. decembra dopolnil 80 let. Kljub svojim visokim letom je še čil, krepak in ustvarjalen. Njegova delovna miza je polna notnih zapiskov, njegova misel nenehno snujoča. Na plemenitem obrazu s košatimi obrvmi, ki ne izdaja čustvenega valovanja, se je naselil mir, plod življenjskih spoznanj in izkušenj ter pogleda nazaj, ki daje slavljenju zavest, da je bogato in raznovrstno posegel v slovensko glasbeno ustvarjalnost. Njegov delež je resnično ploden. Malo manj kot 1300 skladb do danes, vsi

pa, ki poznajo Tomčevo vitalnost in delovno disciplino vemo, da to ni zadnja številka.

V vseh skladateljskih smereh se je sproščala Tomčeva dejavnost: od preprostih skladbic za otroke in mladino, mimo komornih skladb, samospevov, zborov, oratorijev, filmske in odrske glasbe do simfoničnih skladb seže njegova muza. Kaj mu najbolj leži? Vsekakor zborovska glasba. Tu je mojster, ki mu danes ni enakega. „Najboljši za Emilom Adamičem“, je nekoč zapisal skladatelj in glasbeni kritik, profesor Marijan Lipovšek. Sodelo-

vanje s slovitim predvojnim Maroltom Adakemskim pevskim zborom je popeljala skladatelja na področje, ki mu je poslej ostal vse-skozi zvest, na področje umetniškega prirejevanja oz. oblikovanja slovenskih ljudskih pesmi. Tomčeve priredbe so mojstrovine prvega reda. Škoda, da nimamo tako imenitnega zbora, kot je bil nekdanji Maroltov APZ, da bi nam s takšno umetniško dognanostjo in izrazno popolnostjo poustvarjal Tomčeve pesmi.

Je pa med temi velikimi zborovskimi deli tudi množica preprostejših, toda tudi dognanih umetnih zborovskih pesmi in priredb, ki smo jih imeli priložnost slišati na koncertu, posvečenemu slavljenju dne 14. decembra v domžalski Kino dvorani. Koncert sta priredili domžalska Zveza kulturnih organizacij in Kulturna skupnost s sodelovanjem Glasbene šole.

Koncert o kateremu pišemo, je bil doživljaj, ki ga je težko opisati. Prireditvi je dala čar že sama navzočnost skladatelja, ki so mu predstavili njegova dela učenci in učitelji domžalske Glasbene šole,

pevci solisti, mladinski zbor, okteti in drugi pevski zbori: baritonist Nejko Pirnat, basist Rok Lap, Mladinski pevski zbor Osnovne šole Josip Broz–Tito pod vodstvom Metke Pichler, Dekliški pevski zbor ZKO Domžale, pod vodstvom Jožeta Naraločnika, Ženski pevski zbor tovarne TOKO Domžale, pod vodstvom Mare Vilar, Stobljanski oktet, pod vodstvom Karla Leskovca, Oktet bratov Pirnat, pod vodstvom Toneta Juvana in Mešani pevski zbor Domžale, pod vodstvom Karla Leskovca.

Koncert je torej pomenil visoko stopnjo glasbenega življenja v Domžalah. Glasbena šola raste iz leta v leto, širi se amaterska pevska kultura. Kje iskati vzroke za ta razveseljiv pojav? Eno je gotovo. Vedno več glasbenih strokovnjakov dela na tem področju toda, brez složenosti, brez organiziranega delovanja obeh prirediteljev koncerta, t.j. Zveze kulturnih organizacij in Kulturne skupnosti Domžale in Glasbene šole, ki sodelujejo z roko v roki, ne bi bilo takšnih uspehov. In k tej, tako široko zasnovani dejavnosti, ki prerašča iz kvantitete v kvaliteto, lahko tisti, med temi je tudi podpisani, ki že več kot četrto stoletja sledimo domžalski glasbeni kulturi, lahko samo iskreno čestitamo.

Janez Bitenc

ROKOVNJAČEV STOLPEC

Zadnjič smo se rokovnjači zbrali na Brdu pri pisarju Janezu Rakovcu in začeli postavljati v bukve naš plan za naslednje leto. Pa glej, namesto plana je nastal le spisek želja, ki naj bi se v novem letu uresničile, čeprav to ni v naši moči.

Poglejmo ta spisek:

– naš poglavar Nande si je zaželel, da bi prodajalci postali vljudni in da bi zgubili nekatere rokovnjaške navade, posebej pri prodaji gradbenega materiala;

– Bojec trdno upa, da bodo komunalni mojstri v prihodnjem letu pričeli pobirati povsod smeti in ne samo novce. Verjetno si je iz čiste nevoščljivosti želel, da bi smeti (ali pa novce) pričeli odvažati tudi iz Mengša. Upa tudi, da bodo v letu 1980 nehali prekopavati Rojsko cesto, kajti tam zagotovo ni piskrov s cekini (čeprav jih nekateri tam nabirajo);

– Samoglav, ki je doma iz drugega konca Črnege grabna, je dal zapisati neumno misel, da naj bi občina uvedla šaltersko službo. Nobeden izmed nas se ni ogreval za take novotarije, on pa je kar ven in ven tiščal v to;

– Prigoltnikov Peter, ki se bolj za Kamničana šteje, tiho nado goji, da v prihodnje ne bomo več Napredkovih štacun po zobeh vlačili;

– Brdski pisar Rakovec si še vedno želi nove trgovine v Lukovici, vendar smo prišli do spoznanja, da bomo tudi mi rokovnjači morali prispevati za to trgovino svoje novce;

– najbolj čudno željo pa je naznanil Obloški Tonček. Pravi, da nam domačega pralnega praška in kave ni treba, ker jo on za masne denarce čez Ljubelj ali pa čez Ravbarkomando prav rad pritovori, kot njega dni njegov rojak Martin Krpan, ki je sol švercal. Pa srečno novo leto!

Vaš rokovnjač ŽONTA

Vaščani govore:

Janko Kokalj, kmet koope-rant iz spodnje Brezovice:

Šestindvajseto leto že delam na kmetiji in lahko mi verjame-te, koliko mi nova cesta pomeni, saj smo se približali svetu in svet nam. Poglejte: do nas ni mogel noben osebni avto-mobil, ne tovornjak, samo z voli ali konji se je dalo priti, pa še to, če je bila cesta suha.

Pri gradnji sem sodeloval po svojih najboljših močeh: delal sem pri skoraj vseh opravilih: vrtanju, miniranju, izdelavi propustov, sekanju lesa, pridobi-val sem odstopne izjave.

Mladi so se doslej le odselje-vali. Za naprej je opaziti, da se že odločajo za to, da bodo ostali.

Franc Pirnat, kmet iz Zgor-nje Brezovice:

Koliko težav smo imeli s staro cesto! Tega ni moč poza-biti. Pozimi v nalih je bila cesta proti Dobu neprehodna zaradi blata in vode, pozimi pa je bila eno samo ledišče. Ni bila ne vzdrževana, pa tudi plužili je niso.

Ne boste verjeli: Sedaj, ko gledam v dolino tole težko asfal-tersko mehanizacijo, ki se

pomika naprej, že dva dni praz-nujem, pa čeprav ni noben praz-nik.

Kmetje imamo v dolini zem-ljo, ki je doslej z našo kmetijsko mehanizacijo skoraj nismo mogli obdelovati. Na stari cesti se ti je tak nov stroj polomil že v enem samem letu. Ja, sedaj bo druga-če, zato z veseljem pogledam od tod tako proti Dobu, kot tudi proti Trojici.

Miha Gostič, upokojenec z Zgor-nje Brezovice:

Sam živim tu gori. Nekaj imam njiv, nekaj zajcev – to pa je tudi vse. Zdravje me v zad-njem času nekaj daje, pa mi to vendarle ne poslabšuje veselja, ki ga imam z novo cesto. V kraju sem rad prispeval za cesto (Miha Gostič je bil prvi, ki je na Zgor-nji Brezovici poravnal vse obvez-nosti – Op. M.B.) pa še bom, če bo potrebno.

Mislím, da smo s to cesto pre-dolgo odlašali. To so partizanski kraji, kjer sem se med vojno tudi sam boril.

Marija Koderman, kmetica s Trojice:

Moja hiša je na Trojici zad-

nja, saj od tod ne vodi pot več nikamor. To cesto, čeprav ne pride ravno blizu do moje hiše, zelo pozdravljam, zato sem tudi prva na Trojici poravnala, kar je treba dati.

Cesta bo tudi na Trojico pri-peljala napredek. Bojim se le, da bo sedaj, ko bo asfalt, na njej zaradi divjanja motoristov in avtomobilistov prihajalo do nesreč.

Ceste se res veselím, po drugi strani pa imam težave z zdrav-jem. Ne vem, kako bo, saj kme-tija zahteva zdravega človeka. No, bo že kako ...

Rozalija Rožič, kmečka upokojenka s Trojice:

Sem na Trojico sem se primo-žila iz bližnje Rače. Pot, ki je sedaj nova, poznam do take mere, da mi je znan čisto vsak kamen. Spominjam se, kako sem iz domačega kraja Rače hodila sem gor na Trojico v šolo. V vsa-kem vremenu seveda. To, da imamo danes novo cesto je zlasti za nas domačine ogromen dose-žek. Le to sem si še želela, da to cesto dočakam.

Kar nas je na domačiji, smo vsi vsak po svojih močeh z vese-ljem pomagali. Saj je to potreba kraja. Poganjamo se še za nov vodovod, ki je vsekakor kraju tudi zelo potreben.

Pogovor pripravil
Majša Branjan

slamice iz slamnika

servis za radovedne občane

SIVI MENGŠAN SLAMO MLATI TOKRAT

Ugotovljeno je bilo, da je v domžalski občini velik prirastek, tako rekoč prevelik, saj je skoraj nemogoče slediti temu širjenju, posebno glede vrtcev, šol, komunalne urejenosti, zazidalnih načrtov...

Kaj šele bo, pravijo, nekateri odgovorni tovariši, ko pa obljublja Elektrogospodarstvo v zimskih mesecih redukcije. Saj se bodo občani še bolj greti...

Ko so natančno pretresli člane menškega Potrošniškega sveta, so ugotovili, da ti zato nimajo nobenih pripomb, in tudi niso ravno preveč aktivni, ker se oskrbujejo drugod – predvsem v Ljubljani.

Kiosk Tobaka pred Domom počitka v Mengšu je zelo napredoval. Včasih je na njem pisalo: NA POŠTU! To naj bi pomenilo, da je šla ženska (prodajalka pač) iz kioska na pošto. Zdaj pa piše in vsak čas bo čisto obdelo: KIOSK JE ZAPRT IN NE BOJO GA VEČ ODPIRALI. Res velik napredek!

Vprašanje: Ali je bolje poslati ob koncu tedna pismo ali celo brzojavko ali pa se odpraviti na pot peš in osebno obvestiti kolega na drugem koncu občine.

Odgovor: Prej boste prišli peš, ker imajo tudi poštarji proste sobote.

V znani domžalski tovarni je direktor enega od sektorjev sklical svoje šefe; trinajst jih je bilo. V njegovi sobi so sedli okrog klubske mize, nekaj stolov so prinesli še od drugod. Tajnica je skuhalo kak liter kave in po prostoru je prijetno zadišalo.

„Tovariši, tako ne gre več naprej! V tej hiši nihče več ne varčuje! Zaradi notranjih rezerv, ki jih nihče ne išče ter zaradi varčevanja sem vas sklical. Ne pojmljivo je, tovariši, da denimo tov. Meta v naročilu za pisarniški material postavi zahtevek za 4 šilčke, ko pa so z njo vred v njenem oddelku zaposleni samo trije.

Sedaj se postavlja vprašanje komu je namenjen četrti šilček. Pa ne le to: Sprašujem se ali ne bi bilo ekonomičneje nabaviti le enega, pa naj potem ta šilček kroži med zaposlenimi: pač

Nekaj delovnih organizacij v domžalski občini gre vstric z jugoslovanskim gospodarstvom – postale so nelikvidne. Ko so jih vprašali, zakaj se jim je to zgodilo, so rekli, da ni surovin! Surovin res ni, imajo pa vsaj deficite, da jih lahko obdelujejo...

Vsem tistim, ki so ob prvem snegu pravočasno očistili pločnike, so komunalna podjetja namenila visoke nagrade – lopate za čiščenje snega. Kot pa poročajo nekateri očitvidci, bo nagrajencev zelo malo.

Tisti, ki v Mengšu zaman iščete na policah ta ali oni artikel, ki ga je sicer dovolj, vrli trgovci pa ga ne nabavijo, naj se takoj obrnejo na Potrošniški svet, da jim bo pomagal urediti zadevo. Predpogoj pa je, da krajani najprej poiščejo Potrošniški svet. Kot kaže, je v ilegali že od ustanovitve.

Vsem tistim, ki so zadnji čas priključili na področju KS Mengeš telefon, svetujemo, naj se ne razburjajo, če slišijo zelo razločno v telefonu program domžalskega oddajnika, saj jim bo sicer PTT zaračunala poleg visokega prispevka za telefon še radijsko naročnino.

Predno naročiš v Slamniku kuhanega vina, vprašaj za ceno. Ko boš zvedel ceno, kuhanega vina ne boš več potreben, ker te bo informacija o ceni takega vina (pardon – plus vode) že prej dodobra pogrela.

Ne kadijo...

V Napredkovi samopostrežni restavraciji lepo piše: KADITI PREPOVEDANO. Gosti res ne kadijo, povedali pa so nam, da kadijo sami Napredkovci: in to tisti delavci Napredka, ki prihajajo v to restavracijo na malico.

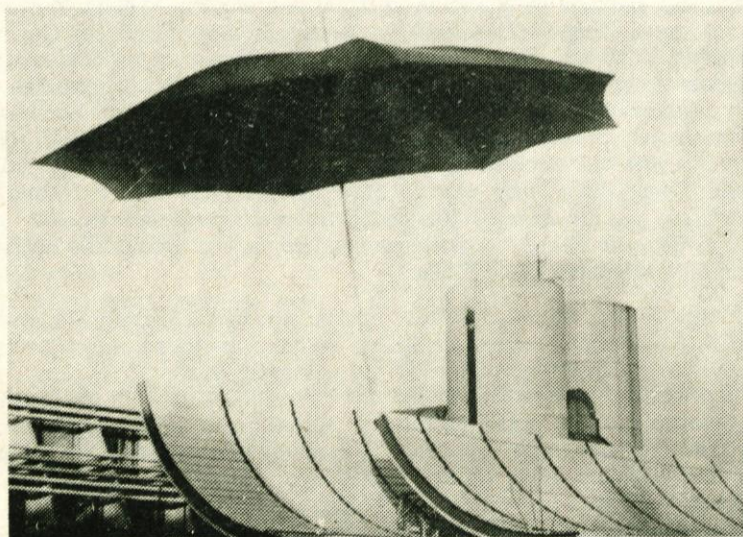
Prebivalci Ljubljanske ceste ob novi betonarni GIP Beton Zasavje ugotavljajo, da le-ta ne sodi v stanovanjski okoliš. Prebivalci Kamniške ceste, konkretno stanovanjski blok v katerem tov. I. R. pridno frizira Domžalčanke, pa tudi ugotavlja – jo, da frizerski salon imenovane ne spada v stanovanje v bloku, kar je proti vsem predpisom. Tov. I. R. kljub prepovedi hišnega sveta in grožnjam stanovalcev bloka še nadalje pridno frizira v stanovanju, pričeske pa lakira kar na stopnišču, da seveda v stanovanju nima hlapov.

KAJ JE NAROB

NAROB je, če si želiš večerjati sadno kupo, pa ti v priznani in hvalljeni oštariji v Trzinu rečejo, da sadna kupa ne more biti večerja, a ne poznajo kapacitet tvojega želodca.

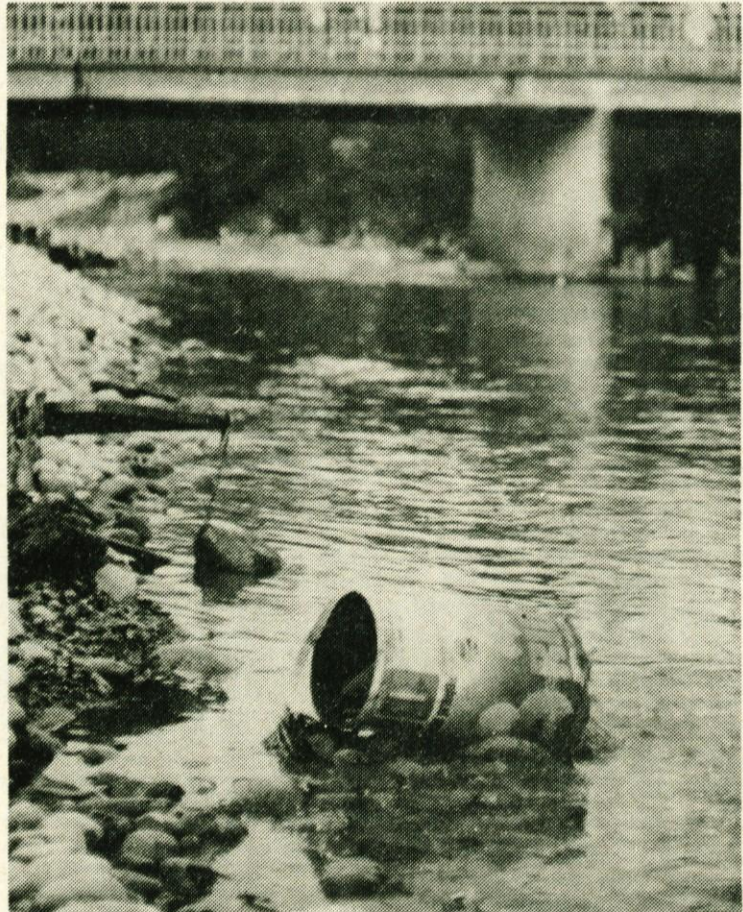
NAROB je tudi, če te natakara spodi izza mize za šank, ko naročiš sadno kupo, rekoč da z mizo streže le jedalce.

(Verjetno je za NAROB prav, če sadno kupo piješ.)

Arhitekti sami sebi postavljajo že spomenike, pobirajo nagrade,

čeprav napake so velike. Stanovalci v domu rabijo dežnike.

Kdo bi bil za gospodarja, na sestankih se preudarja,

gredo v nič kupi denarja, a Bistrica še vedno zaudarja.

Varčevanje pa tako!

glede na to kdo ga bolj potrebuje.”

Beseda je dala besedo; eni so bili za to, da ima vsak izmed trojice delavcev pri tov. Meti svoj šilček, drugi so menili, da zadošča za oddelek en sam. Tretji pa so bili celo mnenja, da šilčka resnično toliko ne rabijo, da bi morali imeti kar svojega. Saj da ima tako ali tako tovaršica Vida v bližnji pisarni, pa si ga lahko zato kadar ga pač potrebujejo delavci Metinega oddelka izposodijo.

Minila je debela ura. Debata o šilčkih je bila na vrhuncu. Trinajst šefov in direktor sektorja še vedno niso bili glede šilčkov na istem imenovalcu. Strinjali pa so se vsi, da je v njihovi tovarni res nujno začeti z varčevanjem.

Matjaž BROJAN